UNIVERSAL LIBRARY

सत्कार्योत्तेजक सभा - धुळे.

(स्थापना- १८१५ जेष्ठ शुद्ध ४)

श्री

रामदास आणि रामदासी

भाग एकसष्टावा

श्री रामदासी संशोधन

चतुर्थ खंड

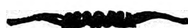
प्राकृत हस्तलिखितांचा

ग्रन्थसामग्री जो करी ।
तो सत्वगुण ॥

संपादक- शिवाजी नरहर भावे

राजशक २८२ ज्येष्ठ शुद्ध प्रतिपदा १

तारीख ३-६-१९५५

किंमत- ४ रूपये

प्रकाशक-
शंकर श्रीकृष्ण देव
सत्कार्योत्तेजक सभा-धुळें

मुद्रक-
शंकर सखाराम जाधव
आत्माराम प्रेस, धुळें

प्रस्तावना

समर्थ भक्त, श्री. शंकर श्रीकृष्ण देव यांनीं सुमारें ६० वर्षांपूर्वी धुळयास सत्कार्योत्तेजक सभा नांवाची संस्था स्थापन केल्यावर प्रथम समर्थांचे कार्य हातीं घेतलें. श्रीरामदास स्वामी यांचे व त्यांच्या शिष्यांचे जेवढे महाराष्ट्रांत मठ होते तेथें जाऊन त्यांनीं मठांच्या परिस्थितीचें निरीक्षण केलें. तेव्हां त्यांस असें आढळून आले कीं, बहुतकरून प्रत्येक मठांत मौल्यवान ग्रंथांची बाडें ठेवलेलीं असून त्यांची उधईमुळें व पावसाच्या पाण्याच्या गळण्यामुळें, नासाडी होत आहे. महाराष्ट्र हळू हळू या मौलिक संग्रहाला पारखा होईल असें जाणून मठांतील ग्रंथांचा, बाडांचा, पोथ्यांचा कागदपत्रांचा मिळेल तितका संग्रह हस्तगत करून तो सुरक्षित स्थळीं ठेऊन पुढील नाशापासून वाचवावा या हेतूनें त्यांनीं कांहीं संग्रह धुळयास आणला. त्याची दप्तरें सोडून पहातां त्यांत अनेक बहुमोल ग्रंथ, जे अद्यापपर्यंत प्रसिद्ध झाले नाहींत असे त्यांस आढळले. तेव्हां अशा या ग्रंथसंपत्तीची महाराष्ट्रास माहिती करून द्यावी म्हणून, त्यांनीं, "रामदास रामदासी" नांवाचे मासिक सुरु करून हळू हळू त्या ग्रंथांचीं प्रसिद्धी चालविली. एखाद्या सुरक्षित व अदाह्य अशा इमारतींत त्यांची शिस्तवार मांडणी करून, तो ग्रंथ संग्रह जनतेच्या उपयोगासाठीं खुला ठेवावा. म्हणून "श्री वाग्देवता मंदिर" नांवाची सुमारें पंधरा हजार रुपयांची दगडी इमारत बांधून, त्यांत लोखंडी कपाटांतून त्या ग्रंथांची शिस्तवार मांडणी केली, व अभ्यासकांस सुलभ जावें म्हणून त्या ग्रंथांची सूचि तयार केली. प्रथमचः १ ते ५३६ इतक्या बाडांकाची एक सूचि तयार करून त्याला "रामदासी संशोधन प्रथम खंड" असे नांव दिलें. हे ५३६ ग्रंथ याप्रमाणें जनतेच्या पुढें व्यवस्थेशीर मांडल्या नंतर सुद्धां बरेच ग्रंथ शिल्लक राहिले होते. त्यांचा दुसरा खंड काढणें जरूर झालें आणि तसा एक दुसरा खंड प्रसिद्ध करून त्यांत बाडांक ५३७ ते १८७५ इतक्या ग्रंथांचा समावेश करून व विस्तृत सूची जाडून तोही प्रसिद्ध केला. हे

दोन्ही खंड मिळून १८७१ प्राकृत बाडें प्रसिद्ध झाल्यानंतर पुणें येथील साकुर्डीकर दिक्षीत यांच्याकडील संस्कृत ग्रंथांचा संग्रह, सत्कार्योत्तेजक सभेस मिळाला. मागील दोन खंडाप्रमाणें, या संस्कृत ग्रंथांचे संशोधन करून व सूची तयार करून, एक तिसरा "रामदासी संशोधन तृतीय खंड संस्कृत हस्तलिखितांचा" अशा नांवानें प्रसिद्ध करण्यात आला. यांत १ ते ८६३ अशा अनुक्रमानें संस्कृत बाडांची यादी दिलेली आहे.

या तीन खंडांमिळून, झालेलें, एकंदर २७३८ ग्रंथ वाग्देवता मंदिराच्या लोखंडी कपाटांत स्थानापन्न झाल्यावरसुद्धां श्री.नानासाहेबांकडे आलेल्या (१) श्री. लाड साहेब, यांचे मार्फत आलेलें अदिवागचे दप्तर, (२) वाळवे वझीर, यांचे दप्तर, (३) कारंजे येथील दप्तर, अशा दप्तरांतून भरलेलें असे कागदपत्र, जुनी बाडें, प्राकृत कविता संग्रह, असा बराच संग्रह, अद्याप तपासून, त्यांचे संशोधन होऊन वरील ग्रंथांत तो सामील व्हावयाचा राहिला होता. त्याचें संशोधनाचे व सूचीचें काम पुरें करून आतां हा प्राकृत ग्रंथांचा म्हणून चौथा खंड (या मागील मराठी ग्रंथांचे दोन खंड १८७५ पर्यंतच्या ग्रंथांचे झाले होते) त्याच्या पुढील १८७६ क्रमांक देऊन एकंदर आणखी ४११ ग्रंथांचा खंड काढला आहे. याला रामदासी संशोधन "चतुर्थखंड" असें नांव दिले आहे.

याप्रमाणें आतां वाग्देवता मंदिरांत संस्कृत प्राकृत मिळून एकूण ३१४९ ग्रंथ सुरक्षितपणें व सुव्यवस्थितपणें विद्यमान आहे व जनतेला त्याचा उपयोग करतां यावा म्हणून त्यांची सुचीहि तयार झालेली आहे. जनतेनें या सोईचा, वाग्देवता मंदिराच्या नियमांस अनुसरून यथास्थित उपयोग करून घ्यावा अशी अपेक्षा आहे.

या चौथ्या खंडांतही, पूर्वीच्या खंडाप्रमाणेंच अनेक बहुमोल ग्रंथ समाविष्ट झालेले आहेत. हें नुसत्या सूचीवरून नजर फिरविल्यास लक्षांत येईल.

३१. नेने दप्तर १ [अलीबाग] लाडमार्फत

१८७६] १ कुवलयानंद भावार्थ कौमुदी टीका [१५०

कुवलयानंद भावार्थ कौमुदी टीका पत्रें १ ते १०४ संपूर्ण ग्रंथ मराठींत संस्कृत श्लोकावर टीका आहे. अलंकार शास्त्रावर ग्रंथ आहे. अक्षर चांगलें आहे. आकार १२"×४" शक वगैरे नाहीं.

१८७७] २ कुवलयानंद भावार्थ कौमुदी टीका [१५०

ही वरीलप्रमाणेंच पोथी आहे पण मुख्य श्लोक निराळे दाखविले आहेत. टीका मराठींत आहे. समग्र अक्षर सुंदर व ठसठशीत आहे पत्रें १ ते १८१ आहेत. व्यंकटपतीच्या आज्ञेवरून अप्पदीक्षित यांची कृती. आकार १२"×५"

१८७८] ३ मोरोपंताची कविता [६०

आदिपर्व, उद्योगपर्व, गदापर्व, सभापर्व मुक्तामणिमाळा यावरील आर्या कोणी उतरल्या आहेत. गिरणींतला कागद आहे अलीकडील ५०।६० वर्षांतील. आकार ६" × ९"

१८७९] ४ हिंदुस्थानी दोहे [५०

हे दोहे २५० आहेत. त्याचा मराठींत अर्थ दिला आहे. केशव बाजी परचुरेकर वेळेकर यांची सतसई आहे. वचनें बोधपर आहेत. पृष्ठें ६२ आहेत.

१८८०] ५ रामार्या [९०

मुग्दल विरचित रामचंद्र आर्या १०८ सटीक शके १७८०

१८८१] ६ रसायण करण्याचें बाड [६०

काहीं रंग रसायणें, मेणकापड, दारूकाम वगैरे करण्याच्या कृति आहेत. १४ पानें

१८८२] ७ बाड पदांचें [१००

नाथभुजंग, सुरदास, रंगराव, माधव, अमृतेश्वर मानपुरी, जयरामजजांकित,इत्यादींची देवांचीं व इतर पदें तालासह आहेत. अक्षर सुंदर आहे शेवटल्या पानांची शाई, अक्षरें वाचतां येत नाहींत इतकी फिकी झाली आहे. पत्रें २१ ते ६० आहेत. पहिलीं वीस नाहींत.

१८८३] आख्यानाचें बाड [१००

वामन कवीचीं अनेक आख्यानें यांत उतरलेलीं आहेत. नृहरी-दर्पण जयद्रथ वध (श्रीधर) द्रौपदी स्वयंवर, वामन चरित्र, रामजन्म, कृष्णजन्म, गरुडाख्यान, गणपतीचें आख्यान, अजामिलाख्यान, अशीं आहेत. कांहीं संकीर्ण पदेंहि आहेत. सुमारें ५५ पानें.

१८८४] ९ रसरत्नाकर [७५

औषधी रसायणें करण्याची संस्कृत पोथी पानें १२

१० हरिवासाख्य महाकाव्य

कोलिबराज विरचित संस्कृत प्रबंध, रासक्रीडा ऋतुसंहार वगैरे खंडकाव्यें पत्रें ३ ते २९ अपूर्ण. शक नाहीं.

१८८५] समश्लोकी'अपरोक्षानुभूतीची वामनकृत [७५

वामन पंडितांची समश्लोकी मूळ व अर्थाचे मराठी श्लोक २४ ते १४६ पानें ५ ते २३ मधील ६ पासून १० पर्यंत पत्रें नाहींत त्यामुळें ३६ ते ६१ श्लोक नाहींत. शक नाहीं अक्षर उत्तम आहे कागद गिरणीचा.

१८८६] १२ परभूच्याबद्दल पोथ्या २ [१२५

शाहूराजांच्या कारकीर्दीत परभू मंडळींनीं आपणांस ब्राह्मणा-प्रमाणें श्रुति स्मृति पुराणोक्त अशीं वैदिक कर्मे करण्याचा अधिकार असावा, अशाबद्दल काशीक्षेत्रीं खटपट केली त्याबद्दलची संस्कृतांत हकीकत आहे पोथ्या जुन्या आहेत निरनिराळया लेखकांच्या आहेत. एक पोथी १३ पानांची चंपावतीस्थ याजुषोपाध्याय फडके मनोहरोपाह्व भट्ट जनार्दनात्मज विनायकेनलिखितं दुसऱ्या पोथीचे लेखक अगर काळ याचा उल्लेख नाहीं. शके १६७१ त हें प्रकरण झालेलें दिसतें.

१८८७] १३ संकीर्ण बाड [१२५

यांत पदें बरींच आहेत. अमृतरायाचे सुदाम चरित्राचे, शुक चरित्राचे, असे कटाव आहेत. नाथ भुजंगाची ताकबद्ध पदें आहेत अक्षर चांगलें ठळक आहे पत्रें १ ते १०२ आहेत. कागद जुना आहे.

१८८७] १४ दप्तरांतील गळाठा [

नेने दप्तर २

१८८८] १ अपरोक्षानुभूति [१२५

वामन पंडितांची मराठी समश्लोकी पत्रे ३१ ठळक स्पष्ट ठसठशित अक्षर सुंदर (शिवराम स्वामी टीकायां) असेंहि म्हटलें आहे पोथी जुनी दिसते आकार १२"×५"

१८८९] २ स्वात्मसुख [१२५

एकनाथांचा ग्रंथ पोथी फार सुंदर लिहिली आहे. पत्रें १ ते २३ संपूर्ण ग्रंथ आहे. पोथीचा आकार १२"×४"

१८९०] ३ वाक्यसुधा [७५

आचार्यांच्या वाक्यसुधेवर समश्लोकी मराठी टीका महेश्वर-विरचित पत्रें १-३० अक्षर फार सुंदर आकार १०"x५॥"

१८९१] ४ कर्णसुधा [१५०

हें एक सुंदर संस्कृत काव्य आहे. कृष्णाचे चरित्रावर श्लोक रचलेले आहेत. श्लोकांची रचना विद्वत्तादर्शक आहे. एकदर १११ श्लोक आहेत. मासल्याकरितां एक श्लोकः—

प्रभुः शैलोदारी चटुच्चतर नारी जनमनो। विनोदव्याहारी मुदिररुचिधारी मुररिपुः॥ मुदेक व्यापारी जगद वनकारी हृदिचिरं चमत्कारी हारी व्रजविहारी विहरतु॥१६९॥

पोथीचें शेवटीं उल्लेख आहे तोः— श्रीमद्गंगाधर प्रियनंदन चंद्रचुडोपाव्हय यशवंतराय विरचिता श्रीमत्कर्णसुधा समाप्त. आकार ११"x४" जोड पत्रें ७

१८९२] ५ श्रीकृष्ण भक्ति चंद्रिका नाटक [१६३

संस्कृत नाटक— श्रीमत् आपदेव सूनु नानंत देवेन कृतम्। शके १७०७ चैत्र शु॥ १० ला लेखन समाप्ति. शैव व वैष्णव अशीं दोन पात्रें. शिव व विष्णु यांची एकाची दुसऱ्यापेक्षा श्रेष्ठता ठरवूं पाहतात. त्यांचे भांडण होतें. तेथें वैय्याकरणी, नैय्यायिक, मीमांसक, तार्किक वगैरे पात्रें येऊन, कोणी विष्णुचा कोणी शिवाचा अभिमान धरून वाद करतात, एकमेकांचे उणें काढतात. अखेर विष्णुचें श्रेष्ठत्व कबुल करतात. पत्रें ७ पहिलीं नाहींत. ८ ते ४० पत्रें आहेत. आकार ८॥"x४" पोथीचा कागद फार जीर्ण झाला आहे. बहुतेक भाग श्लोक-बद्ध आहे. भाषणांत विनोद आहे. स्त्रीपात्र एकहि नाहीं.

१८९३] ६ वैद्य विलास [१००

संस्कृत पोथी वैद्यकाची, पत्रें ३३ मनोहर उपनायक रघुनाथ पंडित विरचित संपूर्ण.

१८९४] ६ विष्णुसहस्रनाम व्याख्या [१५०

वेदांती महादेवकृत व्याख्या पत्रें ४४ संस्कृत पोथी. अक्षर बारीक. संपूर्ण आहे. आकार ६॥"×४" जुनी आहे.

१८९५] ८ कृष्ण स्तव [१५०

मथुरेश्वरकृत कृष्णस्तव संस्कृत ११० प्रासबद्ध श्लोकाची पोथी पहिले ३७ श्लोक नाहींत. पोथी एका बाजूनें लिहिली आहे. जुनी जीर्ण. श्लोक चांगले. आकार ८"×४" पत्रें ९

१८९६] ९ पदपदांतरांचें बाड [१२५

यांत बरीचशी वामन पंडितांची कविता आहे. नानाप्रकारचे श्लोक पदें आख्यानें आहेत.

१८९७] १० हकीकत वाका [

हेमाद्रिपंडित यांस- सेवक मनाजी पुरुषोत्तम यानी सृष्टि उत्पत्तीपासुन आजपर्यंतचा (शके अजमासें १७५० पर्यंतचा) अनुक्रम लिहून विदित केला आहे. यांत फुलस्कॅप आकाराचीं अर्धीं पानें दोन्हीकडून लिहिलेलीं अशीं सुमारें १२५ आहेत अक्षर सुंदर ढोबळ मोडी वळणदार आहे. हिंदुस्थानचे सुभे त्यांचा महसूल, अधिकारी, सूर्यवंशांतल्या व चंद्रवंशांतील राजांची वंशावळ व किती वर्षें कोणी राज्य केलें याचीं वर्षें महिने व दिवस पर्यंतची कालगणना आहे. मोगलराज्य, मराठीराज्य, पेशवाई याचींहि माहिती आहे. राजनीती दंडनीतीचे नियम आहेत. सारथी, धर्माधिकारी, धनुर्धारी, लेखक आचारी सभासद, वैद्य, आचार्य, अश्वाध्यक्ष, शिल्पी, धनाध्यक्ष, मंत्री, सेनानी,

द्वारपाल वगैरेंच्या गुणांचा तपशील दिला आहे. एकंदरीत पूर्व इतिहासच आहे व शिवाय शिकण्यासारखें यांत पुष्कळ आहे

१८९८] ११ महावाक्य विवरणम् [१५०

चारी वेदांच्या चार महावाक्यांवर संस्कृत टीका आहे एकंदर १२ सिद्धांत आहेत व त्याला " द्वादश महावाक्य " विवरण असें नांव दिलें आहे. ग्रंथ फार चांगला आहे एकंदर ३४ पत्रें आहेत अक्षर ठसठशीत सुंदर आहे. कोणी केला याचा उल्लेख नाहीं. आकार १०"×५"

१८९९] १२ अनुभूतिप्रकाश [१५०

सुंदर अक्षराची संस्कृत पोथी. अनुभूति प्रकाशाचे २०२ श्लोक आहेत. पत्रें १ ते ९ संपूर्ण. विद्यारण्याच्या अनुभूतिप्रकाशाचा कांहीं भाग असावा असें वाटतें ९"×४".

१९००] १३ रामकृष्ण चित्रकाव्य [१६०

हें एक सुंदर काव्य संस्कृतांत केलेलें आहे. २८ श्लोक आहेत. या श्लोकांत श्लेष साधून प्रत्येक श्लोक रामाकडे व कृष्णाकडे हि लावतां येतो. कसे अर्थ होतात याचे संस्कृत स्पष्टीकरण आहे. पत्रें १ ते २७ संपूर्ण शके १७११ मार्ग. व. ९ रामचंद्रोाव्य लिखित शेवटीं " दैवज्ञ पंडित सूर्य विराचितं रामकृष्ण काव्य संपूर्णम् " असें आहे. आकार ८"×४"

१९०१] १०एक संस्कृत बाड वेदान्तपर [७५

पहिले १२ पानावर शेषोक्त आर्या ८५ आहेत. संपूर्ण आहे. पुढें ३८ पानांवर शंकराचार्यांची बालबोधिनी व ज्ञानबोधिनी उतरली आहे. त्यानंतर शंकराचार्यांच्या दश श्लोकींवर संस्कृत टीका १७ पानें

आहे. पोथीचें अक्षर फार सुंदर आहे. याला "सिद्धांत बिंदु" असें नांव आहे. हे सर्व भाग फार थोर योग्यतेचे आहेत. बाड शिवलेलें आहे. आकार ६"×८"

१९०२] १५ राजव्यवहार कोशाचीं पत्रें [२००

शिवाजी महाराजांनीं जो राजव्यवहार कोश करविला त्याचीं अगदीं जीर्ण झालेलीं अशीं १२ पानें यांत आहेत. अपूर्ण आहे.

१९०३] नेने दप्तर २ गळाठ्याचें [

यांत (१) जांबुळ आख्यान (२) मौजे वडे, ता॥ ब्राह्मणगाव प्रांत चेऊळ येथील भटास दिले, त्या सनदांच्या नकला ३) अमृतराय यांचा संसार दुःखावरील कटाव (४) गोपीगीत, सामराज टीका (५) मोरोपंतांच्या आर्यांचे सुटे कागद (६) व्याधाचें शिवपूजेचें आख्यान वगैरे कागद आहेत. सलग असे कांहीं नाहीं.

१९०४] हरिविलास महाकाव्य [२५०

पृष्ठ ३ ते २९ अपूर्ण पोथी. पृष्ठ ८ वर "इति श्री कुलालंकार श्री हरिहर महाराजाधिराजो लोलिंबराज विरचित हरि विलासाख्ये महाकाव्ये रासक्रीडावर्णनं नाम द्वितीयः सर्गः समाप्तिपकाण" असा सर्गाचा शेवट आहे.

वाळवे डबीर दप्तर

१९०५] १ रुक्मिणी स्वयंवर [१९६

नाथांचें रुक्मिणी स्वयंवराची पोथी अध्याय १८ संपूर्ण शके १६७६ भावानाम संवत्सरे आश्विन वद्य २ गुरुवासरे हरिनंदनेन लिखित्वा. अक्षर चांगलें स्पष्ट आहे. आकार ८"×५"

१९०६] २ रुक्मिणी स्वयंवर [१५०

नाथांचें पोथी १८ अध्याय १० व्या अध्यायाचें शेवटील पान नाहीं. फाटलेलें त्याच्या पूर्वीचें फाटलेलें पान तसेंच ठेवून एका नव्या कागदावर त्या पानाच्या ओंव्या उतरून ठेवलेल्या आहेत. शके १७२१ आश्विन शु. १ अक्षर चांगलें ठसठशित आहे. आकार ६॥"×४॥"

१९०७] विवेकसिंधु– मुकुंदराजाचा [१८५

पोथी प्रकरणें १८ संपूर्ण यांत प्रारंभीच ज्ञानेश्वरायनमः ह्मटलें आहे ते लेखकाच्या पदरचें असावें प्रकरणाचे आकडे १ ते १८ असें क्रमवार आहेत. शके १६७८ व्ययनाम संवत्सर. मार्ग. कृष्ण १३ सौमवारे सत्रावें प्रकरण ३८ ओंव्यांचें आहे. सातवे प्रकरणाच्या शेवटीं आठव्या प्रकरणाच्या सुरवातीस अगर ग्रंथ समाप्ती करतांना इतर पोथ्यांतून जे संस्कृतश्लोक आढळतात तसा एकहि या पोथींत नाहीं. कागद जाडा अक्षर ठसठशित चांगले आहे. आकार ८"×४"

वाळवे दप्तर चालू

१९०८] ४ संकीर्ण बाड त्र्यंबकदासाचें [१०५

ही एक उभ्या कागदाची मध्यें शिवलेली वही सुमारें ५० पानांची आहे. यांत आहिल्येचें ओवीबद्ध आख्यान सीता स्वयंवर अशीं त्र्यंबकदासानें रचलेलीं आख्यानें आहेत. अक्रुराचें गोकुळीं आगमन व कांहीं स्फुट कविता त्र्यंबकदासांची अशी यांत आहे. बाड उधळलेलें आहे. पहिलीं व शेवटचीं पानें गाहाळ झालीं आहेत आकार घडी घातलेल्या स्थितींत ७" × ४॥"

१९०९] ५ गुरुगीता [१८०

पोथी पानें २० पाहिलें पान १ गाहाळ श्लोक २७ शके १६९३ खर संवत्सर अधिक आषाढ वद्य १४ गुरुवासरे कृष्णा कुकु दमती

संगमे सताह. अनंतेन लिखित्वा आकार ६"×४" अक्षर सुंदर.

१९१०] ६ सूर्यस्तोत्र [७५

एक जोडपत्र श्लोक ८ अक्षर सुंदर आकार ७"×४॥"

१९११] ७ गंगाष्टक [१२५

४ पत्रें अक्षर ठसटाशित वाल्मिकिता विरचित गंगाष्टकम् आकार ५"×४"

बंध दुसर

विष्णु रामचंद्र देशमुख यांचें

१९१२] १ शिवलीलामृत [२००

पोथी श्रीधराच्या शिवलीलामृताची संपूर्ण अध्याय १ ते १४ अक्षर फार सुंदर आहे. सांप्रदाय परंपरा दिली आहे. ती अशी क्षीर-सागरस्थ गोविंद– ब्रह्मदेव– अत्रिऋषि– दत्तात्रेय– दत्तानंद– कमलानंद ब्रह्मानंद सहजानंद (कल्याणीचे) पूर्णानंद–महा दत्तानंद ब्रह्मानंद महराज (नाझरेगांवी हा पिता, माता सावित्री) श्रीधर शके १६३२ श्रीधर शके १६३२ विलंबनाम संवत्सरे फाल्गुन शु. १५ रविवार ग्रंथ समाप्त ब्रह्मकुमंडलीचे तीरीं द्वादशनाम नगरी अध्यंतग्रंथ निर्धारी तेथें चि जाला जाणिजे आकार १०×"८" अक्षराचें वळण चांगलें घटलेलें आहे.

१९१३] २ हरिश्चंद्राख्यान मुक्तेश्वराचें [१५०

पोथी यांत १।२।४।५ इतकेच अध्याय आहेत. अपूर्ण. प्रत्येक अध्यायाचीं पत्रेंहि संपूर्ण नाहींत, पोथी फार विस्कळित झालेली आहे. एकंदर जोड पत्रें सुमारें ७५ आहेत. आकार ८×"६"

१११४] ३ शिवलीलामृत [७५

पोथी श्रीधराच्या शिवलीलामृताची, पत्रें विस्कळित आहेत. अध्याय १।२।४ एवढेच आहेत. त्यांत हि कांहीं पत्रें गहाळ आहेत. एकंदर जोडपत्रें ५० आहेत. अक्षर चांगलें आकार ६×"८" अपूर्ण.

१११५] ४ कृष्णचारित्र [२९०

पोथी विष्णुदासकृत कृष्ण चारित्राची अपूर्ण हे विष्णुदासनामा अगर विष्णुदासदामा नव्हेत. पोथीचा लेखनकाल शके १५८२ पौष शु. १५ शार्वरी संवत्सर विठ्ठलपंतस्य सुत प्रल्हाद यांनीं लिहिले. मौजे पळुस बाबुली कुळकर्णी, अक्षर वाईट आहे. सर्व पानें नाहींत. पोथी विस्कळित. आकार ५"×७॥".

१११६] ५ बाड खिपलेलें [८०

यांत अशौच विचार, औषधी, वृद्ध चाणक्य फक ज्योतिष, सुभाषितें, असे अनेक विषय आहेत. प्रथमचीं व शेवटची पानें गाहाळ. आकार ५॥"×७॥" अनेकांचे अक्षर आहे.

१११७] ६ ऋग्वेद संहितेच्या पदांची पोथी [१५०

ऋग्वेद अष्टक १।६ यांची पदें आहेत. पोथीचा कांहीं भाग विस्कटलेला आहे. शके १७१५ बाबाजी गुर्जर स्येदं पुस्तकम् सर्व पत्रें नाहींत आकार ८"×४"

१११८] ७ बाड संकीर्ण विषयांचें [१५०

यांत शुकरंभासंवाद, मुचुकुंद आख्यान, कृष्णाची पदें. आचार्यांचे कृष्णाष्टक व रामाष्टक व्यंकटेशाचीं कवनें, श्रीधर स्वामीचें पद, केशवस्वामीचें पद, सीतास्वयंवर, गजेंद्रमोक्ष वामन पंडिताचें

असेंहि आहेत. कांहीं सुभाषितें आहेत. बाड जुने आहे. अनेकांचे हस्ताक्षर आहे. आकार ९''×४॥''

१९१९] ८ सुटे कागदांचें पुडकें [१२५

यांत २५ सुटे कागद सबंद पाठपोट बाळबोधींत लिहिलेले व कांबट घडी केलेले एकावर एक असें रचलेले आहेत. अक्षर ढोबळ आहे. यावर सुभाषितें, भक्तांचीं चरित्रें, भागवतांतील श्लोक वामनकृत आख्यानें, शबरी आख्यान, जोतिर्लिंगमाळा दशावतारी श्लोक मोरोपंताची आर्या, अनेक कवींचीं पदें असे उतरलेले आहेत. यांत १ कागदाचा क्रम पूर्वी असावा पण कांहीं कागद गहाळ झाले व राहिलेले विस्कळित लागलेमुळें सळमिसळ झालेली आहे. घडीचा आकार साधारणपणें ९''×४॥'' आहे.

१९२०] ९ भगवद्गीता व व्यंकटेश स्तोत्र [१२५

व्यासदेव निरोपिता प्राकृत जाण आता झगे ज्ञानदेव । असा ज्यांचा शेवट आहे असें गीतेचे कांही अध्याय मराठी ओव्यांचे, यांचीं व व्यंकटेश स्तोत्राचीं सुटी पानें अशी आहेत. हा ज्ञानदेव कोण तो समजत नाहीं. पोथीचे अक्षर सुंदर आहे. अपूर्ण आहे. गीतेचीं पानें ८ ते २४ आहेत. यांत मधली १७।१८ नाहींत.

१९२१] ११ बाड लहान शिवलेले [१२५

यांत तुकारामाचे अभंग केशव, नरहरी, नामदेव, कबीर यांचीं कवनें सुभाषितें अशीं आहेत. पानें २५ सुमारें आकार ५'' × ५'' एक समर्थांचें पद, कोणे कोणासीं रडावें । एका मागे एक जावें । ३३ वें आहे,

११ गळाठा

साकुर्डीकर दीक्षित दप्तर

१९२२] योगवासिष्ठ [७५

पोथी मोगरेकर रंगनाथ यांचे योग वासिष्ठ सबंद दाहा प्रकरणांचें आहे. पहिलीं ५ व शेवटलीं ४ अशीं एकाच्याच हातचीं असून मधलें सहावें दुसऱ्या कोणाच्या हातचें आहे. अक्षर चांगलें आहे. लेखक काल वगैरे माहिती नाहीं. शेवटीं ओव्या आहेत. त्या अशा:—

धारा नाम महानगरी । गोदावरीच्या दक्षिण तिरी ।
षोडष कोश भीतरी । वर्ते पुरी अति विशाळ ॥ ८७ ॥
देशदुर्ग पश्चिम तीरी । महा विशाळ गुहा गिरिकंदरी ।
तेथें अति कृपा कटाक्ष करी । पद्मक ऋषि ठेविला ॥ ८८ ॥
त्या हस्तस्पर्शाचेनि योगें । समाधी स्वयें पाया लागे ।
प्रपंचु विसरला समूळ सांग । ब्रह्मचि अंगें होऊनि ठेलों ॥ ८९ ॥
ऐसा हा रचिला ग्रंथ सागरु । पूर्णानंद स्वादाचा पूर्ण द्वारु ।
येथें कवित्व न करुनि विचारु । बोधसमुद्र आश्रावा हा ॥ ९६ ॥

आकार १२"×८"

१९२३] भगवद्गीता टीका [

पोथी यांत मूळश्लोक व त्यावर मराठी ओवीबद्ध टीका आहे. १० च अध्याय आहेत. कोणाची टीका आहे त्याचा ग्रंथ अपुरा असल्यामुळें उलगडा झाला नाहीं. अक्षर सुंदर आहे. आकार १०"×५" प्रथमाध्यायाचे शेवटीं ४९ वी ओवी आहे. ती अशी: —

जे गुरुदास्यत्व करिती । तेच गीतार्थ जाणिती ।
येर इतरां नव्हे प्राप्ती । ह्मणे ज्ञानदेवे ॥ ४९ ॥

हे ज्ञानदेव कोण ? पुढें आणखी ५१ ओवी आहे.

ज्ञानदेव निवर्ती प्रसादे । गीतार्थ ज्ञानबोधे ॥
तेणें त्रिभुवन ब्रह्मानंदे । कोंदले समरस ॥ ५१ ॥

तथापि हे ज्ञानेश्वर नव्हेत हें खास. तपास लावणें अवश्य.

१९२४] ३ हरिविजय [१५०

पोथी श्रीधरांच्या हरिविजयाची यांत फक्त १३ ते ३५ अध्याय आहेत. मधला २२ नाहीं. अपूर्ण आहे. अक्षर फार सुंदर घोटीव आहे. लेखनकाळ लेखक याचा पत्ता नाहीं. इतक्याच अध्यायाची मिळून जोडपत्रें १०० असावी ३६ व्या अध्यायांत ग्रंथ पूर्ण होईल असें ३५ व्याच्या अखेर ह्मटलें आहे. आकार ९" × ६"

१९२५] ४ विराटपर्व मुक्तेश्वराचें [१५०

पोथी. विराटपर्वाची मुक्तेश्वरकृत यांत अध्याय १।२।३।४।५।६ ७।८ इतके च अध्याय आहेत. अक्षर सुंदर व ठसठाशित आहे. लेखनकाळ लेखक याचा उल्लेख नाहीं. आकार ६" × ८"

१९२६] ५ पंचोपाख्यान [१००

पोथी. संस्कृत पंचतंत्रातल्या गोष्टींचे हे ' मऱ्हाटी ' ओवीबद्ध अवतरण आहे. कोणी विष्णुशर्मा यानें केलें आहे. मित्रभेद मित्रमेळ, कोक उलक वृत्तांत, लुब्ध प्राणाशन, परीक्षा करणें अशा ५ विषयांची आख्याने होतीं. या पोथींत प्रकरणें १।२।३ एवढीच आहेत. दुसऱ्या प्रकरणाचे १५ ते १८ पानें नाहींत. तिसऱ्या प्रकरणाचीं ५२ पत्रें च आहेत. लेखकाचा काळाचा उल्लेख नाहीं. आकार ८" × ७"

१९२७] ६ तुळसीदास रामायण [२००

पोथी. यांत युद्धकांडच उतरलेलें आहे. सुरवातीचीं ३ पृष्ठें नाहींत. पोथीचे शेवटचे पानावर २०० चा आकडा आहे. पुढील पानें

नाहींत. पोथीचा काळ व लेखक याचा उल्लेख आढळत नाही. पोथीचें अक्षर चांगलें आहे. आकार ८"×४"

१९२८] ७ रूक्मिणी स्वयंवर [१५०

पोथी नाथाच्या ४।५ स्वयंवराची. यांत १ ते ८ अध्याय आहेत. मधून मधून पृष्ठें गाहाळ झालेलीं आहेत. तीं सुमारें ५० पर्यंत असावींत. अपूर्ण, अक्षर चांगलें आकार ८×"३॥"

१९२९] ८ पांडवप्रताप [१००

पोथी. श्रीधराच्या पांडव प्रतापाची. यांत १०,११,१२, २६,२७,२८,२९ इतकेच अध्याय आहेत व त्यांत हि कांहीं पृष्ठें गहाळ आहेत. अक्षर साधारण आकार ८॥×"६॥"

१९३०] ९ फुटकळ बाडाचा गठ्ठा [

यांत लहान लहान स्मरण वह्या आचार्यांच्या वाक्य वृत्तीचीं कांहीं पानें, शकुनवह्या, कर्जाचे कागद, हिंदी कवनें, औषधांच्या याद्या, गीतेचीं पानें सूर्यस्तुती, शिवलीलामृताचा एक अध्याय फाटका, मल्हारी माहात्म्य, व्यंकटेशस्तोत्र पुरुषोत्तम माहात्म्य, अनेक असे निरनिराळे कागद आहेत व लहान वह्या टाचणें आहेत. वैद्यकीचे कागद हि आहेत.

१९३१] १० गठ्ठा एकंदर दप्तराचा

१९३२] १ ज्ञानदेवी [९२०

पोथी. संपूर्ण. शके पंधराशतें साहोत्तरी । तारणनाम संवत्सरी । एका जनार्दनें अत्यादरीं । गीता ज्ञानेश्वरी प्रती शुद्ध केली ॥ अशी शेवटीं एक ओवी आहे. लिखितं जगन्नाथ विश्वनाथ हरोळे, पूर्वी वास्तव्य

कौसडि ग्राम चांगले । सांप्रति देवगिरी समीप रव कि पुण्य स्थळ । अकारनाम महानगरी. शके १६५३ विरधकृत संवत्सर कार्तिक शु. १२ भानुदिन प्रति लेखनसमाप्ती. पोथीचें अक्षर ढोबळ. पृष्ठांचा आकार १४"×६" एकनाथानी ज्ञानेश्वरी पंधराशे बारोत्तरी शुद्ध केली, असे कुंठ ज्ञानेश्वरीच्या पोथींत असतां या पोथींत पंधराशे सवोत्तरी (१५०६ !) कसें !

१९३३] २ ज्ञानेश्वरी [१८६

संपूर्ण ग्रंथ. शके पंधराशतें साबोत्तरी तारणनाम संवत्सरी । एका जनार्दनें आदरी । गीता ज्ञानेश्वरी प्रती शोधिली ॥ १ ॥ अशी बोबी १८११ ओव्या १८ व्या अध्यायाच्या संपल्या आहेत. शके १६८७ पार्थिव संवत्सरी कन्हातिरीं श्री मार्तंड सन्निध । ग्रामाचें नाम कोपळे प्रसिद्ध तयेस्थळीं परम आल्हादे ग्रंथराज लिहिविला । प्रथम प्रसंगापासुनी अष्टमाशी लिहिते झाले व्यंकटराव कासी । नवमादारभ्य अष्टादशासी मनोहर भटें लिहिलें । प्रभूवर्यामाजि भाविक । कांशी लक्ष्मण धार्मिक । तयाचें असें हे पुस्तक. अक्षर सुंदर पोथी जीर्ण झाली आहे. कांहीं कोपरे कसरीनें खाल्ले आहेत.

१९३४] ३ अध्यात्म रामायण [१२८

पोथी. संस्कृत संपूर्ण. शके १७४६ कार्तिक कृ० ३ लेखक. मणेर्युप नामक दामोदरेण जावदग्राम लिखितम्

१९३५] ४ शिवलीलामृत [११९

पोथी. प्राकृत. अपूर्ण. २, ३, १२, १३, १४ एवढेच अध्याय पूर्ण आहेत. बाकी ५।६ पत्रें इतर अध्यायांचीं आहेत. शके १७९७ नंदनसंवत्सर अश्विन शु० १३ रविवार. लेखक हिरामण सुखरगासिंग परदेशी, पुणें.

१९३६] ५ भगवद्गीता टीका [१२९

पोथी. मराठी ओवीबद्ध टीका गीतेवर ज्ञानेश्वरकृत असें ह्मटलें आहे. ओव्या ११७२ अध्याय १८ शके १७४४ अक्षर चांगलें ठणठशीत हे ज्ञानेश्वर कोण ? आकार ६"×६"

१९३७] रामायण युद्धकांड कृष्णदास मुद्गलकृत [२१२

पोथी. कृष्णदास मुद्गलांच्या युद्धकांडाची. अपूर्ण. पहिले ४० प्रसंग नाहींत. ४१ ते ७९ अखेर आहेत. लेखन समाप्त १६५१ सौम्यनाम संवत्सरे अश्विन शु॥ १ अक्षर ढोबळ स्पष्ट पण चांगलें नाहीं. लेखकानें अशुद्ध लिहिलें आहे. 'चरणीं' बद्दल 'चरनीं' असे लिहिलें आहे. मुळांत युद्धकांडाचे अखेरीस ओव्या आहेत. त्या अशाः— असो ऐसे युद्धकांड पवित्र । दशरथी श्रीरामाचें चरित्र । हे आईक विचित्र । फलश्रुती असे बहुत ॥ ३३ ॥ ते फळश्रुती वदता । विस्तारा जाईल कथा । पुढें बोलणें उत्तरकांड श्रोता । ते परिसिलें पाहिजे ॥ ३४ ॥ युद्धकांड एकनाथांनीं दीर्घायुष्याचा वर दिल्यामुळें या कवीनें पुरे केले असें ह्मणतात. वरील युद्धकांडाचा उल्लेख कसा ?

१९३८] ७ हरि विजय [११६

संपूर्ण पोथी. अक्षर एकराकी सुंदर शके १७५७ मन्मथ संवत्सर माघ कृ० ४ मंदवासरे. तद्दीनें लिखित संपूर्णम्—पंढरीहून चार योजन दूर । पश्चिमेस नाझरेनाम नगर । तेथील देश लेखक साचर । ब्रह्मानंद पूर्वाश्रमी ॥ पुढें पंढरीस जाऊन । केले सन्यास ग्रहण । त्यावरी भीमातीरीं संपूर्ण । समाधिस्त निजसुखी ॥ तो ब्रह्मानंद महाराज पिता । सावित्रीनामे माझी माता । श्रीधरें पुजुनि उभयता । हरिविजनय संपविला

१९३९] ८ हरिविजय [१६१

पोथी कसरीनें बरी च खाल्ली आहे पण मजकुराचे चारहि बाजूस बरीच जागा सोडलेली असल्यामुळें मुळास फारसा धक्का लागलेला नाहीं. पहिलें पान गाहाळ बाकी संपूर्ण ३६ अध्याय. शके १७०८ पराभव सं. कार्तिक शु॥ ११ गुरुवार काका पारगांवकर यास दान दिली. रजुवात मनोहर श्री निवास दानी नंदिकेश्वर द. शु. १७७० मार्ग. व. १०

१९४०] ९ श्रीमद्भागवतश्रीधरीटीकेसह [१०२

प्रचंड पोथी. संपूर्ण श्रीधरी टीकेसह सुंदर अक्षर एवढा ग्रंथ एक टाकी सुंदर कागदावर फार काळजीपूर्वक उतरलेला पाहून आश्चर्य वाटतें. शके १७७१ सौम्य संवत्सर व. कृ. १२ काणे रावजी जनार्दन काणे यांनीं लिहिला. कृष्णराव जोशी याचे मालकीचा आकार १२"×७" उंची ६॥"

१९४१] १० ज्ञानेश्वरी [१२५

संपूर्ण. अक्षर चांगलें. लेखकाचा शकाचा उल्लेख नाहीं.

१९४२] ११ हस्तामलक नाथांची टीका [९६

पोथी. नाथांच्या टीकेसहित. पृष्ठें २६ संपूर्ण. शके १७८७ क्रोधनाम संवत्सर माघ शु. ७ भौमवासरे तळेगांव दाभाडे परशराम आगाशे यांनीं लिहिली.

१९४३] १२ ब्रह्मस्तुती [१५०

पोथी. वामन पंडितांची श्लोकबद्ध टीका भागवतांतील ब्रह्मस्तुती. दशमस्कंदांत आहे त्यावर. पत्रे १ ते १७ एकंदर १९३ श्लोक आहेत. मूळ ८ श्लोकांचे आहे. अक्षर सुंदर. पोथी जीर्ण झाली आहे.

१९४४] १३ आरत्यांचे बाड [

महादेव, देवी, नवग्रह, गणपतीची हिंदींत, रामाची हिंदींत अशा ५ आरत्या आहेत.

दिक्षित दप्तर

१९४५] १ हरि विजय [१५०

पोथी—अध्याय १ ते ३६ संपूर्ण अक्षर चांगले मोठे ठसठशित शेवटचे पत्र नाहीं त्यामुळें लेखक व शक आढळला नाहीं.

१९४६] २ मुक्तेश्वरांचीं आदि व सभापर्वें. [१७५

पोथी—मुक्तेश्वरांच्या दोन पर्वांचीं. दोन्हीं पर्वें संपूर्ण आहेत. पानें कांहीं दुमडलीं आहेत. अक्षर ठसठशित स्वच्छ लिहिलें आहे. आदिपर्वाचे अखेर. उल्लेख. बापूजी बल्लाळ जोशी दिमत गोविंद हरी. वास्तव्य-पुणें ग्राम परोपकारार्थ लिखितं. हस्ताक्षर बापु गंगाधर वैद्य शहर अहमदानगरास्थित पुण्यग्रामे लिखितम्- शके १६९६ जयसंवत्सर. माघ कृ० ७ सोम्यं वासरे-त्रितीय प्रहरे समाप्तः सभापर्वाचे अखेर शके १६९८ दुर्मुख संवत्सर चैत्र शु. १० रविवासरे. मालक बापूजी बल्लाळ जोशी. ग्रंथ संख्या ३०००

१९४७] ३ सुलोचना आख्यान [३०२

पोथी.कृष्ण मुद्गल यांचे सुलोचना आख्यान २ प्रसंग आहेत. शके १५७१ विरोधी संवत्सर अधिक आषाढ कृ० १३ ग्रंथ संपूर्ण लेखक रामजीपंत उदमाई-लोहगांव-शेवटील ओव्या—हे अग्निपुराणीची कथा। पाहोनी सांगितली तुम्हां समस्तां। जे आइकिली वाचिली ते रघुनाथा। आवडले भक्त होतील ॥५३॥ मल्हाड म्हणो नये हा। अर्थ।

हा बोल असे गुप्तार्थ। जया रघुनाथ कृपा प्राप्त। तयासीच साध्य होये ॥ ६४ ॥ पोथी फार जीर्ण झाली आहे. हे मुद्गल कृष्णदास म्हणजे मुक्तेश्वर कीं काय ? पहिलें पान नाहीं.

१९४८] ४ रामायण [२७५

पोथी. कृष्णदास मुद्गलांच्या रामायणाचें युद्धकांड. ६८ प्रसंग आहेत. सुरवातीचीं ३००।३२५ पानें गहाळ. पुढील २७५ पानें अजमासें आहेत. पानें चिकटलेलीं आहेत. पोथी जुनी झाली आहे. अपूर्ण आहे. लेखक व काळ यांचा उल्लेख नाहीं.

१९४९] ५ एकनाथी भागवत [१००

मोठी पोथी. यांत पहिले दाहाच अध्यायावरील टीका आहे. पुढले अध्याय नाहींत. पानें १५" लांबीचीं व ७॥" इंच रुंदीचीं आहेत. कागद चांगला चिवट असून अक्षर मोठें व सुंदर आहे. संस्कृत श्लोक उतरण्यांत चुका केल्या आहेत. 'उपासीत' च्या ऐवजीं 'उपाशीत' असें लिहिलें आहे. 'वैष्णव्य' च्या ऐवजीं 'वैशम्य' आहे. संस्कृतांतील श्लोक तसेच्या तसेच उतरतांना अशा चुका कां व्हाव्या एका कोणा अजाणत्यानें चूक केली तीच पुढें चालली असें होत असावें.

१९५०] ६ भगवद्गीता टीका [२७५

पोथी. गीतेवर मराठी ओवीबद्ध टीका. पहिला, तिसरा, चवथा व बारावा इतके गाहाळ. कोण कर्ता समजत नाहीं. शेवटीं हस्ताक्षर—त्रिंबक हरी. वैशाख शु. ३ शुभकृत संवत्सर एवढाच मजकूर लिहिला आहे. अक्षर वाईट आहे. ढोबळें आहे. श्लोक उतरण्यांत फार चुका आहेत.

१९५१] ७ गळाढा [

कारंजे गठ

१९५२] १ अमृतानुभवामृत [३१६

पोथी— शिवकल्याणांचा. अमृतानुभव (ज्ञानेश्वरांचा) यावर ओवीबद्ध टीका दहा हि प्रकरणें पूर्ण आहेत. शके १५५७ युव संवत्सर मार्ग शु. १५ ग्रंथ समाप्त झाला. ग्रंथ सुवाच्य आहे. पानाचा आकार ११"×४"

१९५३] २ जुनें शिवलेलें बाड [२००

यांत अपरोक्षानुभूति (आचार्यांची) मूळ (२) उत्तर गीतेवर ज्ञानदेव कवि रचित (३) विवेकसिंधु असे तीन ग्रंथ उतरलेले आहेत. विवेक-सिंधु संपूर्ण आहे. त्याच्या ओव्या १६१९ असें छापलें आहे.

या शिवाय आचार्यांचे रामाष्टक हरिस्तोत्र अशीं आहेत. पहिलीं व शेवटलीं पानें गाहाळ.

१९५४] ३ अपरोक्षानुभूति [१७५

पोथी. संस्कृत विवरण उत्तम आहे. नित्यानंद चरणानुचरेण कृतम । यथा प्रत्या रामदासानुचरेण लिखितम. काळ व लेखक यांची माहिती नाहीं. अक्षर सुंदर आहे.

१९५५] ४ योगवासिष्टसार [१७०

पोथी. प्राकृत यांत ६।८।९।१० इतकेच भाग आहेत. पत्रें जीर्ण झालीं आहेत. ग्रंथ कोणाचा व कधींचा हें समजण्यास शेवटचीं पानें नसल्यामुळें साधन नाहीं.

१९५६] ब्रह्मसूत्रावर टीका [१८३

पोथी संस्कृत यांत ब्रह्मसूत्राच्या चार हि अध्यायावर परमहंस परिव्राजकाचार्य श्री मत्मुकुंद गोविंद श्री चरण शिक्षित श्रीराम किंकर

धर्म कृती ब्रह्मपुत्र वृत्ती ब्रह्ममृतरर्षिंगी नावाची संस्कृत सुत्रवृत्ति आहे. ग्रंथ संपूर्ण आहे. नकलेचा शके १७०० चैत्र शु ९ अक्षर सुवाच्य शुद्ध लिहिलेले आहे. आचार्यांच्या टीके इतकी विस्तृत नाहीं.

१९५७] ६ युद्धकांड कृष्णदास मुद्गलकृत, [२२२

यांत ५६ प्रसंग आहेत. संपूर्ण पोथी आहे. शके १६५१ सौम्य संवत्सर आश्विन शु. १५ लेखकाचें नांव नाहीं.

१९५८] ७ भागवत दशमस्कंध [१२५

कृष्णदास मुद्गलकृत १३ अध्यायावरच कविता आहे.

१९५९] ८ शिवलीलामृत [२३१

श्रीधरांचा ग्रंथ शके १६४० फाल्गुन शु. १५ रविवारीं ग्रंथ संपविला १४ अध्याय आहेत.

१९६०] ९ अमृतानुभव [१७५

ग्रंथाचें नुसतें मूळ आहे. संपूर्ण आहे. श्रीनिवास ब्रह्मचारी याचा केवळ एवढाच उल्लेख आहे.

१९६१] १० रुक्मिणी स्वयंवर [१०९

प्रसंग १८ संपूर्ण. नाथांचें शके १७७४।१७७५ परिधावी संवत्सर आश्विन शु. ५ हरी जयराम. मोहनीराजाचे कृपें लिहिलें एकंदर ओव्या १६८२

१९६२] १० ग्रंथराज-दिगंबरानुचर विरचित [१५०

पोथी. प्राकृत ग्रंथ चांगला. परंतत्वज्ञान घनामृताचा आल्हाद देणारा आहे. काळ, स्थळ, लेखक याचा उल्लेख नाहीं. हे दासोपंत की काय ?

१९६३] १२ विवेक सिंधु [१७७

मुकुंदराजांचा. विवेकसिंधूची संपूर्ण पोथी. शके १७०६ क्रोधी संवत्सर आश्विन कृ. ६ सोमवार अक्षर चांगलें आहे.

१९६४] १३ रामगीता [१५०

रामकोकिळ यांनी केलेली प्राकृत ओवीबद्ध गीता. पत्रें १०१ आहेत. ग्रंथ संपूर्ण आहे.

१९६५] १४ हस्तामलक [११८

पोथी. संपूर्ण आहे. शके १६३५ श्रावण श. ११ बुधवार. हस्ताक्षर. सज्जनांकित पूर्ण नामाभिधान प्रल्हाद, अशुद्ध लिहिलें आहे. 'घनच्छवें' ऐवजीं 'घनछिन्न' लिहिलें आहे.

१९६६] १५ अन्तर्भाव [१२२

श्रीसमर्थांचा. त्याचीं फक्त ९ पृष्ठें आहेत. अपूर्ण.

१९६७] १६ त्र्यंबकेश्वर गिरी महात्म्य [७१

लिहिलेली पोथी. ब्रह्मांड पुराणांतले. शके १८०० चैत्र शु॥ १ अशुद्ध आहे.

१९६८] १७ उत्तरगीता [२२४

ज्ञानदेवकृत. पत्रें ६१ आहेत. पोथीवर शक लिहितांना १६४ एवढेच आकडे लिहून एका आकड्याची जागा सोडून शुभसंवत्सर आश्विन कृष्ण १० असें लिहिलें आहे. संपूर्ण आहे.

१९६९] १८ आत्मबोध [२६६

आचार्यांच्या आत्मबोधावर ही प्राकृत ओवीबद्ध टीका आहे. पोथीचे दोन भाग आहेत. पहिले भागांत ३१ श्लोकावरची ५६ पत्रें टीका आहे. याचा शक १६३७ मन्मथ सं. मार्ग. श॥ २ पुस्तक

ठुंजाजा केसादेंहु वास्तव्य. कारंजें यांचें. हस्ताक्षर वासुदेव दवी. दुसरे भागात बाकीचे श्लोकावर ४९ पत्रें टीका आहे. शक लेखक वगैरे वरील प्रमाणेंच सर्व आहे.

१९७०] १९ मननग्रंथ [१५०

मराठी ग्रंथ गद्यांत. मूळ वासुदेवेंद्र स्वामी यांनीं संस्कृतांत विवेकसार नांवाचा ग्रंथ लिहिला. त्याचें तेलंग भाषेत रघुनाथेंद्र स्वामीं यांनीं रूपांतर केलें. त्यावरून पुढें बालकृष्णानंद सरस्वती यांनीं आपले शिष्य बालाजी आबाजी रुद्रोम चे गृहस्थ यांचेकडून महाराष्ट्र ग्रंथ यथा तेलंग केला. ग्रंथ संपूर्ण आहे. पत्रें १९० आहेत. याच नांवाचा ग्रंथ राजवाडे मंडळामार्फत छापला गेला आहे. अक्षर चांगलें आहे. कालाचा लेखकाचा उल्लेख नाहीं.

१९७१] २० मननग्रंथ [२२९

गद्य ग्रंथ वरीलप्रमाणें शके १६४४ शुभकृत् संवत्सर पौष शु. ७ सबंद आहे. लेखनाचा उल्लेख नाहीं.

१९७२] २१ मननग्रंथ [२००

गद्य ग्रंथ वरीलप्रमाणें. शेवटीं लिखित रामदासस्य देवदासानुचारेण आनंदा एवढाच उल्लेख आहे. संपूर्ण आहे.

१९७३] २२ भक्तविजय [१५०

महिपतीचा ओवीबद्ध ग्रंथ. अध्याय ५७ ग्रंथ संख्या ९६८९ हें पुस्तक माधोबा मैराळे यांचे धर्मार्थ लिहिलें असे. हस्ताक्षर रामकृष्णात्मज. दोन जन लिहिणारे दिसतात. ग्रंथ संपूर्ण नाहीं. अध्याय ३५ ते ४१ नाहींत.

१९७४] २३ भागवत दशम स्कंद [

हरिदाससुतात्मज गोविंद यांची ओवीबद्ध टीका अध्याय ३१ पर्यंत प्रथमाध्यायापासुन आहे. नंतर ६१ व ६२ असे २ अध्याय आहेत. अपूर्ण आहे. काळाचा लेखकाचा उल्लेख नाहीं.

१९७५] २४ छांदोग्योपनिषत्सूत्रभाष्य [२१०

ही एक संस्कृत पोथी अति बारिक अक्षराची आहे. अक्षरें स्पष्ट आहेत. एकसारख्या दोन ओळी कि वाचवत नाहीत. इतके बारिक अक्षर असुन ओळी जवळ जवळ आहेत. पोथीचे शेवटीं शकाच्या आकड्यातले पहिले १५ हे आकडे दिसतात. पुढचे आकडे उमगत नाहीत. भाद्र. शु॥ ८ साधारण संवत्सरे संपूर्ण. श्री मदानंद तीर्थ भगवत्पादाचार्य विरचित छां. उ. भाष्यं टीकायां. जयतीर्थकृत अशा अक्षरें लागलीं. ग्रंथ संपूर्ण आहे. बारिक लेखाचा नमुना म्हणून प्रदर्शनात ठेवण्यासारखी पोथी आहे. आकार ११" × ३"

१९७६] २५ वेदस्तुती [

भागवताच्या दशम स्कंदातील वेदस्तुतीवर ओवीबद्ध निजानंद सुत यांची टीका समग्र आहे. अक्षर सुंदर आहे. काळ लेखक यांचा उल्लेख नाहीं.

१९७७] २६ पंचीकरणवार्तिक [१००

संस्कृत पोथी आचार्यांचे शिष्य सुरेश्वराचार्य यांनीं केलेलें पंचीकरण वार्तिक पत्रे ३१ सुंदर अक्षर वेदान्तपर ग्रंथ आहे संपूर्ण आहे.

१९७८] २७ युक्ति नहीं बुद्धि नाहीं करुणाष्टक [

एकच कोणी उतरलेले आहे.

१९७९] २८ मंत्रमहोदधि [

संस्कृत ग्रंथ. पत्रें १६६ संपूर्ण. महीधर विरचित. यांत षटकर्माचें निरूपण आहे. याच २५ तरंग आहेत. शके १७७६ काशी संवत्सर आषाढ कृ० १० समाप्तोऽयं ग्रंथ. हस्ताक्षर त्रिंबकशोपनामक देवमन वैद्य यांच. अक्षर सुंदर आहे. ग्रंथ संख्या ३२८५

१९८०] २९ चित्सुधानंदलहरी [२००

पोथी. रंगनाथकृत भगवद्गीतेच्या १८ हि अध्यायावर ओवीबद्ध टीका. हे रंगनाथ मोगरे ग्रामाचे रंगनाथ यांच्या वडिलांचे नांव आपराज आजाचे नांव अनन्त. गुरु परंपरा वासुदेव सरस्वती— श्रीकृष्णानंद रंगनाथ. वर्ष पंचदश त्रिगळ्ळणन कीळकाभिधान संवत्सराचे आश्विन शु० ८ गुरुवार नाशिकक्षेत्रीं ग्रंथ लिहिला. गोदावरीचे उत्तरतीरीं. जीर्ण ग्राम महानगरी पार्थिवनाम संवत्सरी भाद्र. शु० १ गुरुवारी समाप्ति पुरी ग्रंथाची. हा ग्रंथ परोपकारार्थ स्वहस्ते लिहिला. रघुनाथ संपूर्ण ग्रंथ आहे.

१९८१] ३० समर्थकृत पञ्चीकरण [१५०

पोथी प्राकृत. पत्रें ८ ओवीबद्ध. पोथीच्या बाजूस टीपा आहेत. कोष्टकें आहेत. अक्षर सुंदर आहे.

१९८२] ३१ बोधचंद्रिका लघुटीका [१५०

दिगंबरानुचर यानीं केलेली गीतेच्या अध्यायावर ओवीबद्ध टीका फक्त १६ व १७ एवढे दोन च अध्याय. अपूर्ण अक्षर चांगलें पत्रें ३५+३३

१९८३] ३२ सूक्ष्मवाणी ा १ पान [१५०

१) ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म (२) सर्वतः पाणिपादं ३) स्थाने हृषी० (४) कविंपुराणं (५) ऊर्ध्वमूल० ६) सर्वस्य चाहंहृदि (७) मन्मना० भवमद्भक्तो

४

१९८४] ३३ भगवद्गीतासार [१७५

ज्ञानेश्वरांचे १८ अध्यायावर मराठी ओव्या.

१९८५] ३४ चतुर्थ योग [१५०

समर्थांचे प्राकृत ओव्यांचें प्रकरण. ओव्या १०० पत्रें ९

१९८६] ३५ सदाचार प्रकरण [२००

शंकराचार्यांचे— निस्यानंदानुचर शिवकल्याणकृत असे अखेरीस आहे. पत्रे ८ उत्तम अक्षर

१९८७] गर्भगीता टीका [२४३

केशवनाथानीं केलेली. ते मरकी गावचे. शके १६३० माघ कृ. १०

१९८८] ३७ करुणामृत [२००

देवीदासांचे. ओवीबद्ध अशुद्ध लिहिलें आहे.

१९८९] ३८ स्वर्गारोहण पर्वांतील पत्रें ५ [२००

विष्णुदास नामाच्या सप्तम प्रसंगाची पानें शके १६११

१९९०] ३९ हरतालिका व्रत [

संस्कृत पोथी. पत्रें १० अशुद्ध लेखन. नागेश बापू भट आत्मज. अमर्दकग्रामनिवासी उपनाम काकडे.

१९९१] ४० हस्तामलक [१५०

यावर संस्कृत टीका तत्वबोधिनी नावाची पत्रें ९ लांबट.

१९९२] ४१ अज्ञानोपदेश [२००

आचार्यांचा. पत्रे २२ अक्षर सुंदर. बाजूला टीपाहि आहेत.

१९९३] ४२ महावाक्य विवेक [१५०

पंचदशींतील पाचव्या प्रकरणाची टीका आहे. पंचप्रकरणी असें या पोथीचें नांव आहे.

१९९४] ४३ हनुमान कवच [१२५

संस्कृत लहान ८ पत्रांची पोथी.

१९९५] ४४ रामसहस्रनाम २ पोथ्या [१५०

अक्षर सुंदर आहे.

१९९६] हनुमन्सहस्रनाम पोथी [१२५

१९९७] ४६ उभें शिवलेलें लहान बाड [

यांत सुरवातीस २२ विषयांची अनुक्रमणिका आहे. नानासाहेब शिंदे व होळकर यांचे लढाईचा मजकूर मोडींत लिहिलेल्या ८ पानांवर आहे. कांहीं आरत्या व सुदाम चरित्र आहे.

१९९८] ४७ भावार्थ रामायणाचीं कांहीं पत्रें. [

अयोध्याकांडाचीं शेवटचीं पत्रें शके १६०६ माघ शु॰ १० उपेन्द्र स्वामीचें शिष्य दत्तात्रय त्रिमळ राघोजी मल्हार यांचे हस्ताक्षर

१९९९] ४८ स्वात्मानुभव [१८२

ज्ञानेश्वराचें-संपूर्ण-पत्रें १३ शके १६९१ मार्ग॰ कृ॰ १४ शनिवार देवमल्ल त्रिवाडी-हस्ताक्षर.

२०००] ४९ वाममार्ग [१००

ही एक ३९ पत्रांची पोथी आहे. अशुद्ध आहे. (

२००१] ५० अर्गला स्तोत्र (१५०

देवी कवच आहे पत्रें ६ आहेत.

२००२] ५१ योगिनी दशा [१५०

ज्योतिषाची पोथी. महांच्या दशा सांगितल्या आहेत. पत्रें १९

२००३] ५२ रामरक्षाटीका [१५०

संस्कृत पोथी. पत्रें एकच पान.

२००४] ५३ विवाह पटल [१००

संस्कृत पोथी. शके १६९९ चै. कृ० १२ पत्रें ३२

२००५] ५४ मुहूर्त तत्व [

पोथी संस्कृत शके १७०४ माघ व० १० केशव दैवज्ञ विरचित.

२००६] ५५ अद्वैत पंचविंशती [१५०

पद्मनाथ याचे प्राकृत २५ सुंदर श्लोक आहेत. अद्वैतपर आहेत. पत्रें ५

२००७] ५६ सुखबोध [८०

या प्राकृत पोथींत कर्म करण्यास शुभ मुहूर्त कोणते याची माहिती आहे. शके १६९९ श्रावण शु. २ समाधान ब्राह्मणेन लिख्यते.

२००८] ५७ कोकिळामाहात्म्य [

संपूर्ण पोथी पत्रें ४०

२००९] ५८ क्रियाकलाप [१५०

संस्कृत पोथी विजयानंद अगर विद्यानंद यांची श्लोक-आर्याबद्ध आहे. क्रियापदाचा एकच अर्थ होत असतो पण तीं कोठें काय अर्थानें वापरावींत याचें विवेचन आहे ग्रंथ महत्वाचा आहे. ग्रंथकार म्हणतात. पूर्व पूर्व कवि प्रणीत विविध ग्रंथेषु दृष्ट स्तन्मे निर्गितो हृदये निरूप्य

निपुणं ये धातु पारायणं धातुनां तनु धीरपिंग्यरचयन...... विद्यानंद कविर्विनुग्व हृदय कायस्थ वंशोद्भव व्युत्पांचे वसंग्यकृत प्रवरै...... भेद मुदीक्षणीयं धात्वर्थ तन्मात्र निरूपणेन इमा प्रत्यक्ष पीयूष समृद्धि मधुरा क्रिया धीराणामुपयोग संतु.

२०१०] ५९ विवाह वृंदावन [

२०११] ६० मुहूर्त चिंतामणी [१७१

शके १७०२ अश्विन व॥ १०

२०१२] ६१ समरसा टीका [१६७

पोथी संस्कृत विषय ज्योतिषाचा आहे. संपूर्ण आहे- पत्रें ३४ रामवाजपेयी कृत शके १७०६ आषाढ शु॥ ७

२०१३] ६२ नक्षत्रचूडामणी [१७०

संस्कृत पोथी. ज्योतिषावर- शके १७०३ माघ शु. २ लेखक समाधान दुबे.

२०१४] ६३ रंगनाथी टीका १८ अध्यावर [६०

पोथी. ओवीबद्ध प्राकृत टीकेची. पृष्ठें १८६ अक्षर चांगलें ग्रंथाचें लेखन वऱ्हाडातील दारव्हे येथे शके १८१२ त झालें. ग्रंथ संपूर्ण आहे. हे मोगरेकर रंगनाथ होत.

२०१५] ६४ मंत्रमहोदधि [

संस्कृत पोथी. महिधराचार्य विरचित. शके १७०६ श्रावण कृ. १ हस्ताक्षर त्रिवाड्योपनामक देवमन वैद्य.

२०१६] ६५ राधार्चनचंद्रिका [१५०

संस्कृत पोथी. रामदासानुचरण रामचंद्र नाम्ना लिखिता. ग्रंथ संख्या ११४० संपूर्ण आहे.

२०१७] ६९ अमृतानुभव [२५०

जुनी पोथी. प्रथमचीं ३ च प्रकरणें आहेत. अपूर्ण.

२०१८] तत्वअनुभव-व्यतिरेक पंचीकरण [२३७

प्राकृत पोथी. पत्रें ७४ संपूर्ण. ओंव्या ८१७ शके १६३६ जयसंवत्सर. भाद्र. शु. ७ पुस्तकं गुंजाळा केशवंतेडु. कारंजे याचें. हस्ताक्षर वासुदेव हरि.

२०१९] व्यंकटगिरिमहात्म्य [७३

प्राकृत पोथी शके १७२९ कार्तिक व॥ ८

२०२०] अंतर्भाव [१५८

समर्थांचा, शके १७१५ आश्विन व. ९

२०२१] ७० स्वात्मानुभव [३४२

प्राकृत ओवीबद्ध ग्रंथ. हरीदास सुत कान्हा अश्वलायन शाखा. बोपा चिल्लाळ यास ३ मुलगे (१) चिल्लाळ (२) विठ्ठल (३) कान्हा बिल्वखेटगांवचे शके १५३१ का. शु. १२ ग्रंथ संपूर्ण झाला. इदं पुस्तकं देवदानुचरेण आनंदेन लिखितम्

२०२२] ७१ भावार्थ रामायण [२५०

नाथांच्या रामायणापैकीं फक्त बालकांड आहे. संपूर्ण आहे. पत्रें २५१ आहेत.

२०२३] ७२ सभापर्व मुक्तेश्वरांचें [२५०

गोदावरीतट निवासी । अत्रिगोत्रीक पवित्र ऋषि ।
चिंतामणी गुणैक राशी । पासाव जन्म जयाचा ।
तो मुद्गल चिंतामणी सुत विश्वंभर जगविख्यात ।
व्यास भारतीचा अर्थ । महाराष्ट्रें बोलिला ।

अशी या पर्वाअखेर ओवी आहे.

२०२४] ७३ विवेकसार [१७३

संस्कृत ग्रंथ. वासुदेवेंद्र विरचित् विवेकसाराख्यम् ग्रंथाला अनुक्रमणिका आहे. १६ वर्णक आहेत. एकंदर पत्रें २७५ आहेत. अक्षर ठसठशीत सुंदर. कागद जाडा आहे. वेदांत विषय आहे. शके १७००विळंबी संवत्सर चैत्र व॥ १२ ग्रंथ समाप्त.

२०२५) ७४ अवधूतराज (२३७

दिगंबरदूत विरचित अवधूतराज नामग्रंथांतील सांख्य महावाक्य विवरणांतील तत्पदार्थ निरोपण नांवाचें दाहावें प्रकरण. शके १६३६ जय संवत्सर फा. शु. १० पुंजासाकेसादेडु वास्तव्य करंजे हस्ताक्षर वासुदेव हरी.

२०२६] ७५ उपदेश रहस्य [

प्राकृत ओवी बद्ध. विश्वनाथ विरचित. संपूर्ण पत्रें ११२ विद्यारण्यांनीं ' जीवन्मुक्त ' प्रकरण लिहिलें त्याचे आधारें या ग्रंथाची रचना केली आहे. कृष्णानंदाचे शिष्य रंगनाथस्वामी कपिल गोत्री नाशिकचे त्यांचा शिष्य विश्वनाथ.

२०१७ ७६ भावार्थ रामायण किष्किंधाकांड [२५०

कांड संपूर्ण आहे.पोथीचीं पानें २०३ आहेत.शक वगैरे नाहीं.

२०२८) ७७ हस्तामलक टीका (३००

पोथी फार जीर्ण झाली आहे. कडा तुटत आहेत. अशुद्ध उतरली आहे. ' यादृश्यं पुस्तकं दृष्टं ' या ऐवजीं ' यादासे पुस्तकं दृष्टवा. ' असें उतरलें आहे. हस्ताक्षर भुजंगशेठ तोडकरी धाराशिव. पुस्तकें संबया गोसावी धर्म वा॥ साडेगांव

२०२९) ७८ तत्वानुभावसार (१५०

पोथी अपूर्ण आहे.

२०२०) ७९ अपरोक्षानुभूति (२१६

प्राकृत ओवीबद्ध टीका. मूळ श्लोक नाहींत. पत्रें १८ शके १६३७ मन्मथ सं० आश्विन व० ७ पुंजासा केसादेहु याने लिहिविले उपकारार्थ. हस्ताक्षर लंबोदर शंकरसुत गंगाधर पाडिये.

२०२१) ८० आत्मबोध (

आचार्यांच्या आत्मबोधाचा उतारा आहे.

२०२२] ८१ प्रबोध चंद्रिका टीका १४ अध्याय [१२५

दिगंबरानुचर कृत भगवद्गीता टीकेचा १४ वा अध्याय.

२०२३] ८२ अभिमन्यु विवाह [

२०२४] ८३ शिवलीलामृत श्रीधराचें [१७५

पोथी अध्याय १४ लेखनकाळ नाहीं.

२०२५] ८४ विराटपर्व पांडव प्रतापातले [१५०

श्रीधरांचा पांडवप्रतापापैकीं भाग.

२०२६] ८५ किष्किंधा कांड [१००

भावार्थ रामायणापैकीं. लेखनकाळ नाहीं. अपूर्ण आहे.

२०२७) ८५ द्वादशपञ्जरिका टीका (१७

आचार्यांच्या द्वादश पञ्जरिका टीकेवर ही नाथांची ४०० ओव्यांची टीका आहे. पोथीचीं पहिलीं २ पत्रें नाहींत शके १६३६ जय संवत्सर फाल्गुन शु. १४ पुंजासा केसा देहू वा॥ कारंजा लेखक वासुदेव हरी ह्याची नक्कल केलेली आहे)

२०२८) ८७ दानव्रत (२००

नाथांचे. सत्यभामेनें कृष्णदान केलें ती कथा आहे.

२०३९] ८८ परमामृत [२५०

मुकुंदराजाचें प्रथमच्या ७ प्रकरणाचें एकाचें हस्ताक्षर आहे. पुढील प्रकरणांचे दुसऱ्याचें आहे. पहिला भाग जीर्ण झाला आहे.

२०४०] ८९ लघु प्रश्नोत्तर [१५०

वेदांत विषयाच्या अभ्यासांत वारंवार अडणारे प्रश्न मांडून त्यांची थोडक्यांत उत्तरें गद्यांत आहेत. ग्रंथ चांगला आहे २६ पत्रें आहेत. अपूर्ण कोणाचा समजत नाहीं. काळाचा वगैरे उल्लेख नाहीं.

२०४१] ९० अनुभवामृत [२००

पोथी जुनी प्रकरण ४ ते १० इतकीच आहेत.

२०४२] ९१ स्वात्मसुख [२१९

पोथी. नाथांच्या स्वात्मसुखाची पत्रें ५० संपूर्ण. शके १६३४ आश्विन शु. १ हस्ताक्षर वासुदेव हरी. मालक पुंजासा केशवदेव वा। कारंजे.

२०४३] ९२ महावाक्यानुसंधान [२००

गद्य पोथी पत्रें ९ शक वगैरे नाहीं. कर्ता कोण ? (नक्कल केलेली आहे.)

२०४४] ९३ मठलक्षण [

एकच पत्र आहे.

२०४५] ९४ गीता ज्ञानदेवकृत (ज्ञानदेवी) [२५०

पोथी. यांत १० वा व १२ वा याच गीतेंतल्या २ अध्यायांवर ओवीबद्ध टीका आहे. काळस्थळ निर्देश नाहीं ज्ञानेश्वरी नव्हे.

२०४६] ९५ उत्तरगीता [

कांहीं सुटीं पत्रें.

२०४७] ९६ विवेकसिंधु [२५०

मुकुंदराजाचा यांत ६।७।१७ एवढीच प्रकरणें आहेत. १७ वें प्रकरण ५१ ओंव्यांचे आहे. पोथी जुनी आहे.

२०४८] ९७ गायत्री मंत्रावर ज्ञानेश्वरांची टीका [१५०

श्लोकबद्ध आहे. मराठींत रचना आहे.

२०४९] ९८ अध्यारोपापवाद [१५०

प्राकृत गद्य. मनन ग्रंथांतलें एक प्रकरण पत्रें १३ (नकलून झाला आहे.)

२०५०] ९९ अनंतव्रत [१४२

प्राकृत. अनंतव्रत कथेची पोथी शके १७३१ शुक्ल संवत्सर. आषाढ वा॥ ११ रविवार. संपूर्ण. पत्रें ४९

२०५१] १०० चतुःश्लोकी भागवत [१५०

नाथांचा ओवीबद्ध ग्रंथ ओंव्या २९८ संपूर्ण. पत्रें ४९

२०५२] १०१ व्यंकटेश गिरी माहात्म्य [१७५

एक लहान व एक मोठी अशा दोन पोथ्या आहेत. अक्षर वाईट आहे. चिरकाळित लागलेल्या आहेत. २।३ वेगळे लेखकांचें हस्ताक्षर आहे. कर्ते श्रीधर आहेत.

२०५३] १०२ श्रीराम कवच [१५०

लहानशी ७ पत्रांची पोथी, संस्कृत. अक्षर सुंदर.

२०५४] १०३ चिरंजीव पद [१७५

लहान पोथी पत्रें ११ नाथांचें. अक्षर सुंदर.

२०५५] १०४ शिवनामावळी स्तोत्र [१२५

लहान पोथी पत्रें १०० प्रकरणें ३ शिवरात्रीची कथा आहे.

२०५६] १०५ रामगीता [१२५

नुसतें मूळ आहे. अध्यात्मरामायणांतली ही गीता आहे. पत्रें १७

२०५७] १०६ कृष्णदासनामाचा एक ग्रंथ [१००

नावाचा आढळ होत नाहीं. अपूर्ण पोथी तीनच प्रसंग आहेत.

२०५८] १०७ पञ्चीकरण [२००

समर्थांचें कोष्ठकें आहेत. चार पत्रें आहेत.

२०५९] १०८ भावार्थ रामायण अयोध्याकांड [२००

२०६०] १०९ अवतारलीला [

५।७।९।१० सुटीं लांब पत्रें हरिश्चंद्रापासून सूर्यवंशाचे राजे दिले आहेत. चार युगांची संख्या दिली आहे.

२०६१] ११० दासोपंताचा ग्रंथराज [२००

प्राकृत ओवीबद्ध पोथी. प्रकरणें ८ आहेत. अपूर्ण.

२०६२] १११ स्वानुभव हरिदाससुत कान्हा यांचा [२००

इदं पुस्तकं देवदासेन लिखितम् एवढाच उल्लेख आहे. ग्रंथाचीं १८ प्रकरणें आहेत.

२०६३] ११२ भावार्थ रामायणांतील सुंदर कांड [२३१

संपूर्ण आहे शके १६४२ शार्वरी संवत्सर फाल्गुन तृतीयासह चतुर्थी वराडदेशग्राम निंबनगर नामाभिधान प्रल्हाद संप्रदाय रामदास.

२०६४] ११३ दीपरत्नाकर [१५०

या पोथींत ओंकाराचें विवेचन आहे. प्रणव मार्गानें जाणाची परंपरा आहे. चिदादित्य प्रकाशे दीपरत्नाकर ग्रंथ स्वरूपानुभव योगोनाम चतुर्थोध्यायः असा शेवट आहे. पोथी लहान ६८ पत्रांची आहे.

२०६५] ११४ आत्माराम [

समर्थांच्या आत्माराम ग्रंथाचीं कांहीं पत्रें.

२०६६] ११५ एकवीस समासी [१५०

लेखकाचा, काळाचा उल्लेख नाहीं. इति श्रीदासबोध संपूर्णमस्तु असा शेवट आहे. संपूर्ण आहे.

२०६७] ११५ रामार्या १०८ [१६६

मुद्गल भट्टानीं ज्या रामार्या रचल्या त्यावर आर्यावृत्ति व्याख्यान संस्कृतांत आहे. शके १७०७ विश्वास संवत्सर पौष कृ. ४ बुधवासरे ग्रंथाचें अक्षर सुंदर आहे. पत्रें ५८ आहेत. पत्राचा आकार ११"×४॥" आहे.

२०६८] ११७ योगवासिष्ट [२००

पोथी रंगनाथी योगवासिष्ठाची अपूर्ण. वैराग्य प्रकर्ण आहे. स्थळ काळाचा उल्लेख नाहीं. पोथी जुनी झाली आहे.

२०६९] ११८ वेदांत परिभाषा प्राकृत [१५०

गद्यांत आहे. पोथीचीं पत्रें ९२ आहेत. समर्थ रामदास संप्रदाय विभूषित आनंतानुचर विरचिता ग्रंथ चांगला आहे. अक्षर चांगलें आहे. संपूर्ण आहे.

२०७०] ११९ वेदांत प्रक्रिया व महावाक्य [

वेदान्तावर प्राकृत ग्रंथ.

२०७१] १२० वेदान्तशास्त्र सूत्रपाठ [१७५

संस्कृत ग्रंथ पानें ८७ आहेत. वेदांतशास्त्र सूत्रपाठे श्री पितामह विरचित पंचदशाध्यायी सूत्रपाठः

२०७२] १२१ रंगनाथी योगवासिष्ट [२५०

या पोथींत जगन्मिथ्यात्व प्रकरण (२) मनोलय प्रकरण व ८ वें प्रकरण अशीं आहेत. कागद फारच जीर्ण झाला आहे.

२०७३] १२२ स्वर्गारोहण पर्व [

विष्णुदास नामाकृत शके १७९९ कार्तिक वा॥ ४ पोथी फार अशुद्ध लिहिली आहे.

पठण शिवदिन केसरी मठ

२०७४] १ चक्रें [२००

यांत सुमारें ५० पत्रें अति जीर्ण झालेलीं आहेत. कागदाचे तुकडे पडत आहेत. यांत अनेक वस्तूंचीं श्वापदांचीं चक्रें म्हणून लिहिलीं आहेत. प्रत्यकाचें एक चित्र व त्याबद्दल संस्कृत विवेचनाचे श्लोक असा हा ग्रंथ आहे. उदारणार्थ—अथ घाणी चक्रं आर्द्रादौ गणयेत्तथ। दिननक्षत्रपर्यंत साभिजिद्गणयेत्तथा । घोगटं गुणलाभस्तु दंडाग्रहगूळ जन्मच । मध्ये त्रिद्वानिमादाय मूळे येकंच । मृत्ययोः ॥ उसाचा चरक, कुह्माळचक्र अशीं नाना व्यवसायाचीं चक्रें आहेत. त्यांचीं ओबड-धोबड चित्रें आहेत.

२०७५] २ वृत्त रत्नाकर टीका [३००

संस्कृत पोथी—पृष्टमात्रा आहे. समजुत व्हावी म्हणून आकड्यांची कोष्टकें लिहून वृत्तें समजतील असें केलें आहे. रामेश्वर सूरिसुनु नारायण भट्ट कृता शके १५७३

२०७६] ३ कृष्ण भट्टीलघुपद्धती प्रदीपिका [१०७

संस्कृत ग्रंथ–श्रीकृष्ण भट्टोपाध्याय विरचिता कर्मानुष्ठान ज्ञान-प्रकाशक तत्वप्रदीपिका नाम ग्रंथ जाड कागदावर सुवाच्य लिहिला आहे. एकंदर पृष्ठें २०४ आहेत. सुरवातीस २०४ विभागांची अनुक्रमणिका आहे. कोणत्या पत्रावर कोणता भाग आहे हे ह्यावरून तेव्हांच समजतें.

२०७७] ४ सालोत्रशास्त्र [१२५

एक पोथी आहे यांत घोड्यांच्या जाती त्यांचीं लक्षणें त्यांना होणारे रोग व त्यावर औषधी उपाय असा हा ग्रंथ आहे. घोड्यांचीं चित्रें काढून समजूत पटवलेली आहे. एक भाग १ ते ६३ पानांचा आहे. दुसरा चिकित्सेचा भाग २६ पानांचा आहे. पहिलें पान गाहाळ आहे.

कारंजे येथील एका गृहस्थाकडून

२०७८] कथारहस्य [११६

पोथी– कागद फार ठिसुळ आहे. यांत विठ्ठल भक्तांना पावल्याच्या ३१ कथा आहेत. ग्रंथकर्ता सच्चिदानंद कवि आहे. कथानकाची अनुक्रमणिका आहे. औरंगजेबाची हि एक कथा आहे. शके १७०७ विश्वावसु संवत्सर अश्विन शु. ७ ला ग्रंथ संपूर्ण झाला. शके १७८१ मध्यें लेखन समाप्त झालें हस्ताक्षर दाजी यशवंतचे.

आंबड येथील स्वामींच्या मठांतील उरलेला संग्रह

२०७९] जगन्नाथकृत वेदांत लेश [१५०

९ पानांची अपूर्ण पोथी. पोथीचा शेवट असा:– इतिहास विनोद ॥ पुढके प्रकरणीं संवाद परिसावे सांडूनि विनोद ॥ चतुर

सज्जनी सदय ता ॥ १०८ ॥ इतिश्री जगन्नाथकृत वेदांत ग्रंथे पंचमं प्रकरणमं समाप्तं ॥ श्री सद्गुरु चरणारविंदार्पणमस्तु ॥ श्रीराम जय राम जयजय राम ॥

२०८०] श्रीभगवत्पद चिह्नानी [१००

केवळ दोन पृष्ठें. भगवंताच्या पायावरील सामुद्रिक चिन्हें संस्कृतांत दिलीं असुन दोन्ही पावलांची बाजुला नक्षी करून सुंदर रंगित चित्रें काढलीं आहेत.

२०८१] सुभाषित संग्रह संस्कृत [७५

२० पृष्ठांची ठळठळित अक्षरांची अपूर्ण पोथी. सुरुवात अशी- श्रीरघूत्तम पादाब्जं प्रणम्याच्युत आदरात सुभाषितं बुधप्रीत्यै संगृह्णाति यथामति ।

२०८२] सुभाषितें [संस्कृत] [७५

२८ पृष्ठांची ठळठळीत अक्षरांची अपूर्ण पोथी.

२०८३] वाक्यवृत्ति उपदेश टीका [५५

१० पृष्ठांचें अपूर्ण बाड पहिल्या मुखपृष्ठावर अर्थ वाक्यवृत्ति उपदेश ग्रंथ श्री शंकराचार्य विरचित टीका प्राकृत प्रारंभ ॥ श्री गुरु सखाराम समर्थ शके १७१८ आषाढ व. ८ असें लिहिलें आहे.

२०८४] सुभाषित नाटकादि [५०

विविध प्रकरणांचे बाड (प्राय: संस्कृत)

२०८५] अच्युतकृत अभंगांचें मोठें बाड १ [१००

बाडांत हजारों अभंग आहेत.

२०८६] अच्युतकृत अभंगांचें मोठें बाड २ [१००

याहि बाडांत शेकडों अभंग आहेत.

२०८७] हनुमन्नाटक बाड [१५०

समग्र संस्कृत नाटक ४६ पृष्ठांपर्यंत. पुढें २ पृष्ठांत किरकोळ स्तोत्रादि मजकूर.

२०८८] श्रीज्ञानेश्वरी [२२८

पहिलीं ११ पानें गेलेलीं आहेत बाकी संपूर्ण एकुण १३४ पृष्ठें. शेवट येणेंप्रमाणें—शके १६४४ शुभकृतनामसंवत्सरे पौष शुद्ध ६ भौमवासरे दोन प्रहरीं अभिजितू नक्षत्रीं ज्ञानेश्वरी लेखण समाप्त. ॥ श्री ज्ञानेश्वरार्पणमस्तु ॥ श्लोक ७८ ॥ टीका ॥ १८०७ ॥ एवं ॥ १८८५ सपूर्णमस्तु ॥

२०८९] अभंगांचें बाड. [२००

यांत प्रथम जनाबाई नामदेव यांचे अभंग असून पुढें १० समर्थांचे अभंग आहेत. त्यानंतर तुकारामाचे अभंग शेवटपर्यंत लिहिलेले आहेत.

२०९०] एक लहान वही १ [१५१

रामगीता, रामसहस्त्रनाम, रामहृदय, रामस्तवनराज, रामाष्टक, हनुमत्कवच श्रावण शु. १३ सं. १८५१ असा शेवट आहे.

२०९१) एक लहान वही २ (१००

पंचीकरण, विष्णुसहस्त्रनाम इ. प्रकरणें आहेत.

२०९२) एक जीर्ण बाड (२५८

वस्त्रहरण ३६ ते ३८ पृष्ठापर्यंत शके १६२० व पुढें महाराष्ट्र कवि विठ्ठलदासाचे सर्गबंधयुक्त रामविषयक काव्य आहे.

६० व्या पानावर पहिला सर्ग झाला आहे.

२०९३] स्वहित चिंतामणी [१७५

ठळठळित अक्षरांची १५३ पानांची पोथी एकूण एकूनपन्नास अध्याय आहेत कपिल देवहूतीला सांगत आहेत, अशी सुरवात केली आहे. ग्रंथ ओवी बद्ध आहे.

२०९४] ब्रह्मसूत्रे [७५

केवळ सूत्रें दिलीं आहेत.

२०९५] मुक्तेश्वरी भारत [१००

आदिपर्व अध्याय १ ते अध्याय ५० पर्यंत मध्ये व सुरवातीला पानें गेलेली आहेत पोथी जीर्ण झाली आहे.

२०९६] गोपीगीत ७६४ [७५

२०९७] श्री ज्ञानेश्वरी अध्याय १२ [१००

पृष्ठें ४३ संपूर्ण.

२०९८] सचित्र गीतेचीं ४ पानें [२५०

२०९९] किरकोळ सुभाषिताची वही [७५

२१००] किरकोळ पदांची वही [७१

२१०१] रंगीत नमनचक्र [७५

केवळ एक मोठा कागद व त्यावर रंग भरून देवाला नमनें केली आहेत.

२१०२] रामदास चरित्र (त्रुटित) [१००

२१०३] तीन किरकोळ प्रकरणें (संस्कृत) [७५

१ उमा महेश्वर स्तोत्र, २ शिक्षा (अर्थवट), ३ कामिसूत्र निर्णय

२१०४] ज्ञान वैराग्य उपरति निर्णय [१००

११ पृष्ठांची पोथी, इति श्रीजगन्नाथ स्वामी विरचित ज्ञान वैराग्य उपरति निर्णय समाप्तः असा शेवट असून पुढें एक संस्कृत स्तोत्र आहे.

२१०५] मुक्तेश्वरी भारत आदिपर्व त्रुटित पानें [१२५

२१०६] गायत्री पुरश्चरण विधी [५०

व

महावाक्य सिद्धांत स्तोत्र

पृष्ठें गा. पु. १२ व इतर २

२१०७] एक प्राकृत बाड [८०

आतील मजकूर लागत नाहीं

२१०८] यंकु कवीचे अभंग [७५

१८ अभंगांची किरकोळ वही

२१०९] भावार्थ रामायण अरण्यकांड (त्रुटित) [१२६

२११० [रुक्मिणी स्वयंवर (त्रुटित) [१००

२१११] शिवालीलामृत [९५

लेखन शक १७७८ दिला आहे १४ अध्याय पोथी संपूर्ण आहे.

२११२] मुक्तेश्वर कृत विराटपर्व [१००

काहीं पानें

२११३] ज्ञानेश्वरी (कांहीं पानें) [१००

२११४] मनाचे श्लोक (लहान बाड) [१००

पृष्ठ ७ ते ५० पर्यंत एकुण २४ ते १०० पर्यंत श्लोक आहेत.

२११५] स्वात्मसुख [२१९

संपूर्ण पोथी– " इति श्री एकनाथ विरचित " आत्मसुख नाम ग्रंथ संपूर्णमस्तु ॥ श्रीरस्तु शुभं भवतु ॥ श्री निवासार्पणमस्तु ॥ श्री रस्तु ॥ श्री रस्तुः ॥ शके १६५४ परिधावीनाम संवत्सरे दक्षिणायने हेमंत ऋतौ पौष्य बहुलनवमि भृगुवासरेदिवा प्रथम यमिप्राकट्टुर ग्रामे ॥ श्रीकृष्णातिर निकटे ग्रंथ लेखन समाप्त ॥ स्वहस्ताक्षर कृष्णाजी रेख भिसे उपनामक ॥ पुस्तक स्वकीय ॥ शुभं भवतु ॥ असा ग्रंथाचा शेवट आहे.

२११६] चंद्रावळी [१५०

३० पृष्ठांची, लहान आकाराची संपूर्ण पोथी. कृष्ण किंकरपर किरकोळ ग्रंथ आहे.

२११७] अमृतानुभव [१००

पहिलीं ७ पानें नाहींत. बाकी पोथी पूर्ण आहे. परंतु कोण्या अशिक्षितानें लिहिलेली असल्यामुळें प्रत्येक ओळींत चुका आहेत.

२११८] मल्लारी माहात्म्य [१००

पोथीवर सगळीकडे पृष्ठांक नाहींत.

२११९] हरिविजय [१७८

३६ अध्यायांची संपूर्ण पोथी. शके १६९५ मध्यें ग्रंथ संपला जीवाजी नीराजी कुळकर्णी मौजे नरखेड पंढरपुरानजिक असें शेवटीं लिहिलें आहे.

२१२०] १५० पानांचे एक बाड [१५०

अक्रूर गीत, ध्रुवचरित्र, निरनिराळी पदें, उलूखल बंधन आर्या गोपिनाथ कृत. अशी अनेक प्रकरणें आहेत.

२१२१] एक मोडी बाड [१००

जमाखर्चाच्या वहीसारखी ४०।५० पृष्ठांची वही. लिखाण मोडी त्यांत माणिक प्रभूची पदपदांतरें आहेत.

नेने दप्तर २

(आळिवाग)

लाड मार्फत

२१२२] सांख्य आर्या सटीक [९०

२० पृष्ठांची लांबट आकाराची पोथी. मूळ संस्कृत आर्यांवर मराठी टीका आहे. पोथीचा शेवट " शके १७८२ आश्विन शुद्ध १२ इदं पुस्तकं समाप्तं " असा आहे.

२१२३] योगसूत्र टीका [७५

३७ पृष्ठांची लांबट आकाराची पोथी १८ पानापर्यंत संस्कृत टीका असून पुढें मात्र शेवटपर्यंत मराठी टीका आहे.

२१२४] वाक्य सुधा [७५

२५ पृष्ठांची पोथी. मूळ शंकराचार्यांचे श्लोक त्यांची संस्कृत टीका व मराठी समश्लोकी असें हें प्रकरण आहे.

२१२५] अपरोक्षानुभूति (प्राकृत टीका) [१४२

२१ पृष्ठांची पोथी. प्राकृत समश्लोकी आहे. टीका म्हटलें तरी ही टीका नव्हे " शके १७३१ शुक्लनाम संवत्सरे हस्ताक्षर बापु जिवाजी देशपांडे पो ॥ टेंमुर्णी ॥ ७ " असा पोथीचा शेवट आहे.

२१२६] भगवद्गीता पदार्थ माला [१५०

अध्याय ३,४,५,६,७ ८,९,१०, इतकेच अध्याय आहेत. प्रत्येक पदाचें मराठी टीके आहेत. प्रत्येक अध्यायाच्या पानाचे अंक स्वतंत्र आहेत.

२१२७] पंचदशी [१५०

चित्रदीप १, पंचकोश विवेक ३, महावाक्य विवेक ४, प्रकरण ७ अपूर्ण. क्रमानें ६४, १८, ४ आणि ४८ पृष्ठांची पोथी आहे मराठी टीका आहे.

२१२८] भक्त विजय [१२९

पहिले ३, ४ या त्रुटीत, ५, ६, १०, ११, २८, २९ हे अध्याय नाहीत. पहिले ठेवलेले पान याचा अध्याय समजत नाहीं. एकूण ५७ अध्याय आहेत.

५६ व्या अध्यायाच्या शेवटीं लेखनकाळ पुढील-प्रमाणें दिला आहे. " शके सत्राशे चवेचाळीस चईत्र वद्य षष्ठी शुक्रवार हस्ताक्षर विठ्ठल गोविंद "

२१२९] शाकुंतल नाटक [२५८

२२ पृष्ठांची अति बारीक अक्षरांची 'या सृष्टिस्रष्टु राया' या श्लोकानें आरंभ केलेली संपूर्ण पोथी ' इति शकुंतलाख्यं नाटकं समाप्तं ॥ संवत १७५० मार्गशीर्ष शुद्ध त्रयोदश्यां गुरावीदं नाटकं काश्यां गणेशभटः स्वार्थं परार्थंच लिखित् ॥ शुभमस्तु 'असा शेवट आहे.

२१३०] स म य न य [२७१

२१ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी हा ग्रंथ धार्मिक आचारविषयक असून तो प्रसिद्ध गागाभट्टाचा आहे. व तो संभाजीसाठीं केला आहे असें दिसतें ग्रंथाच्या शेवटावरून हें उघड दिसतें ग्रंथाचा शेवट असा—

शाके दक्ष वियद्र सक्षितिमिते रौद्रा भिधे वत्सरे विश्वामित्र कुलारविंद तरणेर्गा गाऽव्य सूरेः कृती । श्री मद्भोसल वंश भूषणमणेः शंभोःसित छत्रपस्यानंदाय सदाभवेद शिथिला कार्त्यै प्रसादा यच ॥ २६२॥ इति श्री गागाभट्ट कृतौ समयनयः समाप्तः ॥

२१३१] भागवत अध्याय २८ [७५

११७ पृष्ठांची पोथी अशुद्ध लिहिली आहे.

२१३२] शकुंतलाख्यान [१००

४ ते ३८ पृष्ठांची अत्यंत अशुद्ध पोथी.

२१३३] कालियाख्यानादि बाड [१००

हें एक लहान बाड असून अस्ताव्यस्त अशुद्ध लिहिलें आहे. मध्यें औषधें शेवटीं पदें असा मजकूर आहे.

तंजावरची पोथी

२१३४] श्री हरि विजय [१५०

तंजावर येथील श्री भवानराव जाधव यांच्या मेव्हण्यानें १९४६ मार्च मध्यें समक्ष ही पोथी (नाना साहेब देव धुळें यास) रक्षणार्थ दिली. सदर पोथीचें अक्षर सुंदर असून ही सचित्र पोथी आहे. शेवट असा केला आहे. " इति श्री हरि विजय ग्रथ । संमत हरीवंश भागवत ॥ चतुर भक्त पारिसोत ॥ शट्‌त्रिंश —अध्याय गोडः ॥ ३६॥ श्री राम कर्ता ॥ ॥ आर्या ॥ हरिविजय नाम पुस्तक छत्तिस अध्याय हीं सचित्र असे ॥ निरखी जो मण तो तो हें तो गोविंद— बाळ यासी असे ॥१॥ श्री हरि विजय संपूर्ण ॥ "

बीड येथील संग्रह

२१३५] अमृतानुभव [१२६

३२ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी. पोथीचा शेवट असा—इति श्री ज्ञानदेवो वीरचिते अनुभवामृत ॥ संपूर्णः ॥ श्री आदिनाथार्पणमस्तु ॥

शके १६४७ विश्वावसुनाम संवत्सरे ॥ पौष शुद्ध द्वादश्यां भोमत दिनी इयं अनुभवामृतं संपूर्ण सद्धयं ॥ ग्रंथ संख्या ८०१ ॥ पत्र संख्या ३२ ॥

२१३६] अयोध्या माहात्म्य [१२५

४२ पृष्ठें संपूर्ण पोथी स्कंद पुराणांतील अयोध्या कांडांतील हें प्रकरण आहे.

२१३७] वामनाची गीता समश्लोकी [१७५

२४५ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी लेखक शक १६९८–२३९ व्या पानावर दिला आहे.

२१३८] भगवद्गीता [१७५

१८ अध्याय पोथी चिकटलेली आहे.

२१३९] श्रीमदध्यात्म रामायण [१०५

२६८ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत. " शके १७६८ प्लवनाम संवत्सरे अहत्मनीलाष्टमि हि देवतेषु ॥ तदां गुरौ लिखितमनंत पुण्यं रामायणं शुभकसूनु त्र्यंबकेन ॥ १ ॥ ७ ॥ पौषस्यासिते पक्षे अष्टम्यां गुरवासरे ॥ तद्दिने लिखितो ग्रंथो गोपालस्य च सूनुना ॥ यादशं पुस्तकं इ. इ. " शेवटचा भाग आहे.

२१४०] श्री मदध्यात्मरामायण [१२५

१५१ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत शेवटीं लेखन शक नाहीं.

२१४१] श्री मद्दासबोध [१७५

विस्कळित व जीर्ण झालेली मधलीं मधलीं पानें नसलेली जुनी प्रत.

२१४२] श्रीरामदास चरित्र संत विजय ग्रंथ [१५८

महिपतेनें लिहिलेलें हें प्रख्यात चरित्र आहे. प्रत पूर्ण आहे. शके १७१५ प्रमाधीनाम संवत्सरे जेष्ठ वद्य ११ संपूर्ण ॥ ईदं पुस्तक राजे श्रीमान कोबागोसावी साकीन बीड ॥ हस्ताक्षर रामदास राम परदेशी गौड ब्राह्मण वस्ती कसबे बीड मजकुर ॥ शुभं भवतु ॥ असा ग्रंथाचा शेवट आहे.

२१४३] श्री भावार्थ रामायण [१५०

फक्त बालकांड व तेंहि अपूर्ण आहे. पृष्ठें १८७

२१४४] ज्ञानेश्वरी [२३८

संपूर्ण प्रत " शके १६३५ विजय नाम संवत्सरे श्रावण कृष्णाष्टम्यां भानुवासरे तद्दीने समाप्ती मंगात् ॥ असा शेवट आहे.

२१४५] विवेक सिंधु [२६८

६१ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत लेखन शक १६०५ दिला आहे.

२१४६] शिवरात्री कथा [७५

३ ते २४ पर्यंत पृष्ठांची अति जीर्ण पोथी.

२१४७] रामायण युद्धकांड [१५०

कृष्णदास मुद्गलकृत युद्धकांडाची ही संपूर्ण पोथी बरीच मोठी आहे स्वतंत्र पृष्ठे दिलेली नाहीं.

२१४८] एकनाथी भागवत अध्याय २३ व २४ [१५०

अध्याय २३ पृष्ठें ६२ व अध्याय २४ पृष्ठें ४० दोन्ही अध्याय पूर्ण आहेत.

२१४९] अरण्य कांड श्रीभावार्थ रामायण [२४७

" शके १६२९ तारणनाम संवत्सरे जेष्ठ वद्य १३ हस्ताक्षर अंताजी नागराथ यथाप्रति लिखितं " असा पोथीचा शेवट आहे. पोथी संपूर्ण आहे.

२१५०] एकनाथी भागवत पूर्वार्ध [१९३

१५ अध्याय आणि ५२६ पृष्ठांची ही पोथी " शके १६८० मधली आहे. त्याप्रमाणें शेवट केला आहे. पूर्वार्ध संपूर्ण आहे.

२१५१] भावार्थ रामायण अयोध्याकांड [२५४

१०९ पृष्ठांची, पहिल्या १८ प्रसंगाची ही संपूर्ण पोथी आहे. " शके १६१९ ईश्वरनाम संवत्सरे गौरीपुर ग्रामे लिखिता हस्ताक्षर गणेश भोजदंड ग्रंथाधीश नारोपंत देशमुख पा॥ बीड प्रांत पेगे वराई मौजे कसबे मजकूर " असा ग्रंथाचा शेवट आहे.

२१५२] मुक्तेश्वरकृत आदिपर्व [२२१

या पोथींत प्रसंग २६ ते ५० पर्यंतचा भाग आहे. पोथीचा शेवट येणेंप्रमाणें— ' शके सोळाशते बावण ॥ अधिक मास अब्द साधारण ॥ चतुर्थीसी लेखण ॥ कृष्णाज हस्ते संपलें "

२१५३] मनन ग्रंथ [१५०

पहिल्या पानाच्या पाठीमागें षोडश वर्णकांची नांवें व पृष्ठसंख्या दिलेली आहे. पृष्ठसंख्या पुढीलप्रमाणें ७,३,४,१०,८,८,७,६ ,, ६ ८,१०,७,१२,१६,२१,४६, ग्रंथाच्या शेवटीं हा ग्रंथ मराठी आणि तेलंगण भाषेंतहि केला असा मजकूर आहे.

२१५४] प्रकाश दीप [१२५

२६ पृष्ठांची वेद विषयक ओवींबद्ध पोथी शेवटीं

अहर्निशीं ध्याता । ज्ञान होय त्वरिता । ब्रह्मणि मंतोजी विनवी भार्ता ॥ प्रकाश दीप ॥ यांतला मुंतोजी हा ग्रंथकार दिसतो.

२१५५] विष्णुदास नामा यांचें सभापर्व [२४४

१ ते ७९ पृष्ठांची अपूर्ण पोथी १० व्या प्रसंगापर्यंतचा मजकूर प्राकृत ओव्यांत लिहिलेला आहे.

२१५६] विष्णुदास नामा यांचें शांतिपर्व [२४४

५७ पृष्ठें संपूर्ण पोथी " शक १६२९ सर्वजिताब्दे आश्वीन बहुल पंचमि रविवासरे इदं पुस्त समाप्तं " असा पोथीचा शेवट आहे. शेवटचें पान फाटलेलें आहे.

२१५७] मुक्तेश्वरकृत विराटपर्व [१९१

अध्याय ५ पृष्ठें १३, अध्याय ६ पृष्ठें १५, अध्याय ७ पृष्ठें ७, अध्याय ८ पृष्ठें ८,

२१५८] मुक्तेश्वरकृत विराटपर्व [१५०

लांबट आकाराची मोठ्या आणि वाईट अक्षराची पोथी. पोथीचा शेवट येणेंप्रमाणें:– " शके १६८० बहुधान्याब्दे संवत्सरेण चैत्र मासेन येकादश्यां वद्य पक्षण लेखनं समाप्त ॥ हस्ताक्षर विठ्ठलकृष्णगेन लिखितं ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ "

२१५९] एकनाथकृत भावार्थ रामायण [२५४

आरण्यकांड

१३७ पृष्ठांची संपूर्ण सुंदर पोथी शेवटचे पान फाटकें आहे. " स्वस्ति श्री शालिवाहन शके १६१९ ईश्वरनाम संवत्सरे चईत्र शुद्ध

पंचमी गुरुवासरतद्दीने ॥ इदं पुस्तकं महादेवेन लिखितं ॥ " असा शेवट आहे.

२१६०] एकनाथकृत भावार्थ रामायण [१५०

किष्किंधा-कांड

१२४ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत. शेवटच्या कांहीं पानांचें अक्षर वेगळें आहे.

२१६१] एकनाथकृत भावार्थ रामायण [१५०

अयोध्याकांड

१६० पृष्ठांची जीर्ण संपूर्ण पोथी.

२१६२] मुकुंदराजकृत विवेकसिंधु [२५०

संपूर्ण, सुंदर प्रत. एकूण पृष्ठसंख्या ९६

२१६३] कथा कल्पतरु [२३२

२९० पृष्ठांची पंचम ते सप्तम स्तबकाची ओवीबद्ध पोथी मध्यें चिकटून वीट बनली आहे. " शके १६४१ दुर्मुखिनाम संवत्सरे आश्विन मासे दशम्यांतिथौ रविवासरे तद्दिनि कथा कल्पतरू अनंतात्मजेन कासिन लिखितमिदं ॥ शुभं भूयात् ॥ ॥ " असा ग्रंथाचा शेवट आहे. कृष्णयाज्ञवल्की यांनीं हा ग्रंथ रचला.

२१६४] भर्तृहरी कृत नीतिशतक संस्कृत टीका [१५०

२७ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी. ही टीका कोणाची तें कळण्याला मार्ग नाहीं.

२१६५] भर्तृहरीकृत श्रृंगार शतक संस्कृत टीका [१५०

२५ श्लोकांची संपूर्ण पोथी. २१६४ मधील टीका प्रमाणें या टीकेचे कर्ते कोण ?

२१६६] भर्तृहरीकृत वैराग्य शतक [१५०

हरिदीक्षितकृत समश्लोकी

१५ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी नमुना म्हणून पुढील श्लोक दिला आहे.

भोगान भुक्ता वयमेव भुक्ताः
तपो न तप्तं वयमेव तप्ताः
काळो न यातो वयमेव याताः
तृष्णा न जीर्णा वयमेव जीर्णाः ॥

न भोगिले भोग हि मीच भोगिलो
न शोषिले ही तप मींचि तापलों
गेला नसे काळ हि मींचि चाललों
न भंगलि आश हि मीच भंगलो

२१६७] भर्तृहरीकृत श्रृंगारशतक (समश्लोकी) [१५०

१५ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी. ही समश्लोकीहि हरिदीक्षितकृत असावी. कारण २१६६ बाडांकाप्रमाणे च अक्षर आहे.

२१६८] भर्तृहरीकृत नीतिशतक (समश्लोकी) [१५०

२० पृष्ठांची पोथी श्लोक ९४ च दिले आहेत. ९४ व्या श्लोकाची समश्लोकी पुरी केली नाहीं. ही समश्लोकी हि हरिदीक्षितकृत असावी.

२१६९] सिद्धांत मुक्तावलि [१००

पृष्ठें ५ अपूर्ण.

२१७०] महाभारताचीं पर्वें १३ [२५८

(संस्कृत)

लांबट आकाराची मोठी पोथी पुढीलप्रमाणें पर्वें आहेत. १ भीष्मपर्व २ वनपर्व ३ शल्यपर्व ४ द्रोणपर्व ५ कर्णपर्व ६ स्वर्गारोहण पर्व ७ सौप्तिकपर्व ८ गदापर्व ९ अश्वमेधपर्व १० आश्रमवासिकपर्व ११ शांतिपर्व मोक्षधर्म १२ महाप्रास्थानिक पर्व १३ मौसळ पर्व

गदापर्वाच्या शेवटीं "संमत १७५० मीती जेठशुदी पंचमी वार अगरके पोथी शमापकी हा" असा मजकूर आहे. त्याचप्रमाणें बहुधा प्रत्येक पर्वाच्या मुखपृष्ठावर केशवाचार्यस्येदं पुस्तकं" असें लिहिलें आहे.

२१७१] द्रोण पर्व (संस्कृत) [२५०

३ पृष्ठापासून पोथी पूर्ण आहे. शेवटचा भाग चिकटला आहे.

२१७२] सभापर्व (संस्कृत) [२५०

संपूर्ण पोथी सुरवातीला व शेवटीं " केशवाचार्यस्येदं सभापर्व " असें लिहिलें आहे.

२१७३] शांतिपर्व राजधर्म [२५०

१०९ पर्यंत पृष्ठें आहेत.

२१७४] तंजावर सरस्वती महालांतील [

आणविलेल्या नकला

१ मेरुस्वामीकृत श्री अवधूतगीता. २ अनंत मौनीकृत भगवद्गीता चतुर्थाध्याय. ३ स्वानंदलहरी अनंत मेरूकृत. ४ श्री आत्मसाक्षात्कार. ५ नाम रत्नमाला. ६ उत्तर पंचविशी. ७ श्री रामानंदकृत गुरुमर्यादा ८ बुद्धिवाद. ९ वाल्मीक चरित्र.

२१७५] एकनाथी भागवत पूर्वार्ध [२००

१५ अध्यायाची संपूर्ण, जीर्ण झालेली, मध्यें चिकटलेली पोथी.

२१७६] हनुमंत स्वामींची बखर [१०१

२३९ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत. " शके ची १७७० कीळकनाम संवत्सरे भाद्रपद शुक्ल पंचमी तद्दिनि समाप्त हस्ताक्षर रामचंद्र बल्लाळ मांडवेकर वास्तव्य कसबे इटे प्रांत मीरज सांगली क्षेत्र येथें लेखन पूर्ति " असा पोथीचा शेवट आहे.

२१७७] गीता प्रबोध [१९८

३ ते ८७ पृष्ठांची १८ व्या अध्यायाची पोथी. प्रथम पानावर " श्री ज्ञानेश्वरी टीका भगवत् " असें लिहिलें आहे. परंतु ही ज्ञानेश्वरी नव्हे. शेवटीं गुरुपरंपरा दिली आहे. " शके सोळासे पंचाहत्तर १६७५ श्री सुखनाम संवत्सरे ॥ पौष शुद्ध चतुर्थी भृगुवासरे ॥ गीता प्रबोध संपूर्ण हस्ताक्षर इनक्कगीर गोसावी. ॥ यथा प्रत लीखीत.

२१७८] एक ज्योतिष ग्रंथ (संस्कृत) [१५०

पानें विस्कळित झालेलीं असून अपूर्ण व लहान आकाराची पोथी आहे.

२१७९] कोकिळा माहात्म्य [१८८

६१ पृष्ठांची संस्कृत पोथी " शके १६८६ तारणाद्बे अश्वीन शुद्ध १४ चतुर्दश्यां लेखनं संपूर्ण ॥ केळकरोपनामक कृष्णसुत गणेश लिखितं ॥ असा पोथीचा शेवट आहे.

२१८०] कालाग्नि रुद्रोपनिषत् (संस्कृत) [१९०

१० पृष्ठांची सुंदर अक्षरांची पोथी. संवत १८४८ वर्षे श्रावण शुद्ध ६ । भृगुवासरे गढ कुंभलमेर समीपे ग्राम गाणोरादप्यें ब्राह्मण

मंदराम लिखितं ॥ पुस्तक गुसांइ धनिपुरी वचनार्थं ॥ श्रीरस्तु ॥ " असा पोथीचा शेवट आहे.

२१८१] शिव सहस्त्र नामावलि (संस्कृत) [१५०

१७ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी, एका बाजूला थोडी जळून पोथीचा रंग बदललेला दिसतो.

२१८२] मुकुंदराजकृत परमामृत [१००

२५ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत.

२१८३] मुकुंदराजकृत वेदांतार्थ विवेक भाष्य (संस्कृत) [१५०

३० पृष्ठांची संपूर्ण प्रत.

२१८४] व्यंकटेश सहस्त्रनाम [१८१

२० पृष्ठे लहान आकार " शके १६९२ विकृत्यब्दे कृष्णायनेन-मेतमासिपक्षेच सुतिथौ विधौ लेखनं समाप्ति इदं केळकरोपनाम कृष्णसुत गणेनेदं लिखितं " असा पोथीचा शेवट आहे.

२१८५] ब्रह्मणस्पति सूक्त [११७

१२ पृष्ठांची पोथी. "शके १७५६" हा लेखनशक दिलेला आहे.

२१८६] कापिलगीता [१२५

ओवीबद्ध मराठी पोथी पांच अध्याय असून अध्यायवार वेग-वेगळी पृष्ठसंख्या आहे.

२१८७] श्रीगुरुचारित्र [२०

ही प्रत " कडगांचि " मठांतली असून १८५३ " हा लेखन-शक दिला आहे. शेवटीं लिपी देवनगरी असून मंगल कानडी भाषेंत केलें आहे.

२१८८] रुद्र (२ पोथ्या) [१२५

१९ पृष्ठें लहान पोथी. १७ पृष्ठें लहान पोथी.

२१८९] हरिविजय [१७४

लांब आकाराची सुंदर अक्षराची संपूर्ण पोथी. अध्याय ३६, श्लोक संख्या (ओवीसंख्या) ८१०३ पत्र संख्या ४४६ असें समाप्तीच्या पानावर लिहिलें आहे. " शुभकृत्यनाम संवत्सर । मार्गेश्वरमास, पुस्तक समास शके १६९९ ॥ विरोधीनामसंवत्सरे कार्तीक वद्य दशमी गुरुवार हस्त नक्षत्रदिनी समाप्त । " असा शेवट केला.

२१९० [श्री महासबोध [१५०

दर्शक २ ते १२ पुढें १४ ते २० दशकाची प्रथम व १३ वा दशक नसलेली अपूर्ण पोथी. पहिल्या दशकाचे दोन समास आहेत.

२१९१] देवदासकृत संतमालिका [७५

४२ पृष्ठांची, लहानसी, सुंदर अक्षराची लहानशा चंदनाच्या २ फळ्या असलेली ही प्रत मन्नारगुडी मठांतली आहे.

२१९२] दासलीला ग्रंथसार [४४

३५ अध्यायांचा संपूर्ण ग्रंथ. प्रत्येक अध्यायाची वेगवेगळी पृष्ठसंख्या आहे. हा प्रवरासंगम येथील नाना गुरुजी सभारंजक याजकडून मिळाला. " शके १८०९ सर्वजित नाम संवत्सरे । मार्गशीर्ष शुद्ध १० रोज शुक्रवार ते दिवशीं हस्ताक्षर महादेव त्रिंबक जोशी कन्नडकर यांचे असें फारशीफास एकुन लिहिले आहे ॥ राग न यावा हे विनंती " असें शेवटीं लिहिलें आहे. समर्थचरित्र ओवीबद्ध लिहिलें आहे.

२१९३] ब्रह्मानंदकृत प्राकृत गुरुगीता [१७९

१९२ पृष्ठांची छापील अक्षरासारखी संपूर्ण पोथी. सुरवातीला शेषशाई, दत्तात्रेय, शंकर यांचीं चित्रें आहेत. शेवटीं ओवीबद्ध असा लेखकानें पुस्तक कोणासाठीं केलें वगैरेचा तपशील दिला आहे. लेखन शक पुढीलप्रमाणें दिला आहे. ' शके सतराशें चौऱ्याणव । अंगिरा संवत्सराचें नांव । माघ शुद्ध वसंत पंचमीचें पर्व । शुक्रवारी सर्व समाप्ती पै ॥

ही पोथी हि २१९२ बाडाकांतील गृहस्थाकडून मिळाली.

२१९४] बृहदारण्य कोपनिषत् (संस्कृत टीका) [२५०

पहिले तीन प्रपाठक यावर टीका. पत्रें १ ते १७४

पुढें ४ पानें आहेत त्यावर पत्रांचे आकडे नाहींत.

बृहदाण्यकाच्या एकंदर ६ अध्यायापैकीं पहिल्या ३ अध्यायांवरच भाष्य आहे. जोगाईच्या आंब्याचे महाराष्ट्रांतील सर्वांत विपुल काव्य लिहिणारे दासोपंत यांचेंच हें भाष्य आहे.

२१९५] मुंडकोपनिषत् (संस्कृत टीका) [२५०

९२ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी ही हि दासोपंतचीच टीका आहे.

२१९६] नारायणीयोपनिषत् [२५०

(संस्कृत टीका)

२३१ पृष्ठांची पोथी. पत्रें २२८ ते २३१ फाटलेली आहेत. हा हि दासोपंताचाच ग्रंथ आहे. अध्याय १ ते ७ (१–८३ पत्रें) नारायणीयार्थ प्रकाश पत्रें १ ते ८३ नंतर पत्रें ८४ ते १०९ पर्यंत दत्तोपासना त्यांत प्रणवोपासना आत्मतत्व हे विषय नंतर पत्रें ११० ते २३१ पर्यंत नारायणीय संपविलें आहे.

२११७] निवृत्ति देवकृत भगवद्गीता टीका [

१८ अध्यायाची संपूर्ण प्रत काका कारखानवीस (विजापूरचे) त्यांनीं ही प्रत पाठविली. मुखपृष्ठावर " अथ भगवद्गीता निवृतदेव प्राकृतटीका प्रारंभः । " असें लिहिलें आहे परंतु निवृत्तिनाथाचा हा ग्रंथ असेलसे निश्चितपणें वाटत नाहीं. " शके १७१२ प्रवर्तमाने प्रमाद नाम संवत्सरे भाद्रपद कृष्ण त्रयोदश्यां बुधवासरे तद्दीने भुजंगाराव स्यात्मजः सखारामेण लिखितं ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु" ॥ असा शेवट आहे.

२११८] श्रीसमर्थाचीं दोन रामायणें [२२५

सुंदर व युद्धकांड

सुंदर अक्षरांचें बाड.पृष्ठांक नाहींत हें बाड बीड येथें मिळालें.

२११९] जुना दासबोध म्हणजे एकवीस समासी [१५०

१०२ पानापर्यंत ग्रंथ शाबुत. पुढें कसरीनें खाल्ला आहे. मुखपृष्ठावर २१ समासांची प्रत्येकीं देऊन सर्व मिळून ओवीसंख्या १३३२ दिली आहे. ही प्रत जांबेजवळ गोळेगाव येथें मिळाली.

२२००] जनजसवंतकृत परिचारिका [१५०

१६ पृष्ठपर्यंत एक पोथी दिसते. पृष्ठांक नाहींत. परंतु जसवंताची च हिंदी कविता आहे. ही पोथी पुरुषोत्तमबुवा अप्पाबुवा कुकुरमुंडे याजकडून मिळाली.

२२०१] श्री सद्दास बोध [१५०

संपूर्ण सुंदर प्रत बीड येथील.

२२०२] पूर्वारंभ [१५०

७ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी.

२२०३] तडवळे मठ बाड [५०

१ व २

भिन्न भिन्न कवींच्या प्रकर्णांच्या ह्या नकला श्रीधर नाटु टिकके यांनीं केल्या आहेत. नकलकार मोठे निष्ठावंत होते त्याची हकीकत दासविश्राम ग्रंथाच्या प्रस्तावनेंत दिली आहे.

२२०४] पंच समासी (समर्थ कृत) [१००

१२ पानांचें हें समर्थकृत संपूर्ण प्रकरण आहे. शेवट समासांत लिहिला आहे.

२२०५] सप्तसमासी [२००

१६ पृष्ठांची संपूर्ण सुंदर अक्षरांची लहान आकाराची पोथी समर्थकृत.

२२०६] षड्रिपु प्रकरण (समर्थ कृत) [१००

८ पृष्ठांची वरील प्रमाणेंच लहान आकाराची पोथी.

२२०७] सप्तसमासी (समर्थ कृत) [१५०

२१ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत शेवटीं समासवार एकूण २११ ओवी संख्या दिली आहे.

२२०८] चतुर्थमान (समर्थ कृत) [१५०

८ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत

२२०९] सैार [१९१

१२ पृष्ठांची संपूर्ण प्रत " शके १६८० बहुधान्याब्द आषाढ शु. ९ " असा पोथीच्या सुरवातीला शक दिला आहे.

२२१० [समर्थ कवितेच एक बाड [१५०

यांत पहिलीं कांहीं पानें गेलीं आहेत. यांत (१) सप्तसमासी (२) जुनाट पुरुष (३) रामीरामदासकृत कृत निर्वाह (४) मानस पूजेचीं फक्त दोन पानें (५) निर्गुण ध्यान—अशीं पांच प्रकरणें आहेत.

२२११] ऋषिपंचमी व्रत कथा (संस्कृत) [११८

९ पृष्ठांची पूर्ण प्रत "१७४७ शक हा लेखन काळ दिलेला आहे."

२२१२] शालग्राम स्तोत्र (संस्कृत) [१२०

५ पृष्ठें.

२२१३] लिंगतोभद्र (संस्कृत) [१००

११ पृष्ठें.

२२१४] ऋषिपंचमी व्रत (संस्कृत) [१००

प्रथम पृष्ठ गेलें आहे. ९ पृष्ठें

२२१५] श्रीसमर्थकृत आत्माराम [१००

१९ पृष्ठें शेवटचीं पानें गेलेलीं आहेत.

२२१६] द्रौपदी स्वयंवर [१००

१२० पृष्ठें अपूर्ण पोथी ७५ व्या पृष्ठावर " कासी माधवदास दास वंदीतो वर्नित्तसे मोकळा " असें म्हटलें आहे त्यावरून हा ग्रंथ कोण्या कासी माधवदासाचा दिसतो.

२२१७] श्रवण द्वादशी व्रत कथा (संस्कृत) [१००

१२ पृष्ठांची पोथी. प्रथम पृष्ठ गेलेले आहे.

२२१८] काळज्ञान सं. (संस्कृत) [१२५

" इतिश्री शंकर प्रोक्त काळज्ञान संपूर्णमस्तु " असा पोथिचा शेवट आहे. ३ पृष्ठे.

२२१९] पंचेंद्रियविकार (संस्कृत) [१००

४ पृष्ठांची वैद्यकाविषयक पोथी.

२२२०] एक ओवीबद्ध जैन ग्रंथ (बाड) [१२५

ग्रंथाचें नांव कळत नाहीं. कारण ६ ते १३१ पृष्ठेच आहेत. आदिअंत नाहीं. त्यामुळें नांव कळण्याला मार्ग नाहीं.

२२२१] सुदाम्याचें आख्यान [१००

१ ते ९८ पर्यंतच्या हिंदी कवितांचे छोटें प्रकरण.

२२२२] अनुभवतत्त्व प्रकरण [१००

अति जीर्ण पोथी. पृष्ठें फाटलेलीं अपूर्ण.

२२२३] अनंत पूजन [१५०

९ पृष्ठें अपूर्ण पोथी.

२२२४] समर्थांच्या अभंगाचें बाड [१००

पहिले कांहीं अभंग तुकारामाचे, बाकी रामीरामदास व रामदास असें शेवटीं असलेले, अभंग आहेत. रामीरामदास व रामदास असे शेवटीं असलेले, अभंग आहेत. रामीरामदास म्हणजे श्रेष्ठ होत. परंतु समर्थ हि रामीरामदास असे लिहीत. हे बाड कृष्णधाम मठ— माहुली येथून मिळालें.

२२२५] गिरिधरांची प्रकरणें [२००

ग्रंथान्वय, ग्रंथभावार्थ, गुरुगीता गुरुदीक्षा, गुरुराव, गुरुमार्ग अशीं गिरधर कृत प्रकरणें आहेत. पृष्ठांक नाहींत. छोटें बाड आहे. सुमारें ५० पानें आहेत. हें बाड येथें मिळालें पहिलें पान गेलेलें आहे.

२२२६] श्रीसमर्थकृत आत्माराम [७७

३० पृष्ठे अगदीं अलीकडची प्रत शके १८२६ मधली

२२२७] पांडवप्रताप [१००

मुद्रित परंतु बरी च पर्वें आहेत.

२२२८] हरिविजय (तृतीय) [१५०

२२२९] वृद्धचाणक्य [२००

२ ते २३ पाने, अपूर्ण पोथी.

२२३०] शिवलीलामृत (त्रुटित) [१००

२२३१] गुरुगीता (त्रुटित) [१००

२४ पानें

२२३२] दासबोध २१ वादशक [१२९

२६ पृष्ठें. " श्रीरामार्पणमस्तु शके १७४४ विजय नाम संवत्सरे चैत्र कृ॥ पक्षे ८ भानुवासरे तद्दिने समाप्तः " असा पोथीचा शेवट आहे. श्रीक्षेत्र माहुली येथील कृष्णधाम मठांतील पोथी आहे.

२२३३] सामुद्रिक प्रकरण [१००

त्रुटित ओवीबद्ध ग्रंथ. सुमारें १०।१२ पृष्ठें.

२२३४] गीतगोविंद काव्याचें बाड [१००

गीतगोविंद पुरे आलेलें दिसत नाहीं.

२२३५] दासबोध समास १५ [१००

१४ वा समास थोडासा आहे. १५ वा सगुण ध्यानाचा पूर्ण. ४७ ते ५४ पृष्ठें.

२२३६] दासबोध दशक ८ समास १ [१००

८ पृष्ठें

२२३७] विवेक चिंतामणि (त्रुटित) १००

२२३८] तुलसी माहात्म्य (त्रुटित) [५०

२२३९] वैद्यकाची सुटी पानें सुमारें १५ [७५

२२४०] वैद्यकाची त्रुटित पानें ८ [१००

२२४१] जमाखर्च मेस्तक लेखन [१२५

६ पृष्ठें. लेखनांत उर्दू शब्दांचा भरणा फार आहे.

२२४२] महावाक्य [२३६

३५ पृष्ठांची संपूर्ण पोथी " शके १६३७ मन्मथ नामसंवत्सरे " हा लेखन शक शेवटीं दिला आहे.

२२४३] भागवतार्या [७५

कांहीं पानें गेलेलीं आहेत. ८ पानें

२२४४] रुक्मिणी स्वयंवर (तृटित) [१००

२२४५] रामदास चरित्र [१००

त्रुटित अशी अति रुंद कागदाची कांहीं पानें

२२४६] श्री संतविजय [रामदास चरित्र] [११६

महिपतीच्या या प्रसिद्ध ग्रंथाची ही पूर्ण पोथी आहे फक्त १४ वा अध्याय नाहीं " शके १७६७ विश्वावसुनाम संवत्सरें वैशाख शुद्ध ९ गुरुवासरे प्रथम प्रहर समाप्तः " असा ग्रंथाचा शेवट आहे.

२२४७] अनंगरंग (संस्कृत) [१००

कामशास्त्र ग्रंथ १२ पृष्ठें

२२४८] भूपाळ्या व स्तोत्रांचें बाड [१००

पृष्ठें सुमारें ६०

२२४९] औषधींचें लहान बाड [१००

पृष्ठें सुमारें ४०

२२५०] समर्थांच्या अभंगाची सुटीं पानें [७५

२२५१] एक वैद्यक बाड व सुटीं पानें [७५

सुमारें २५०

२२५२] ज्योतिषाचें लहान बाड [७५

२२५३] अभंग भजनादि बाड [७५

समर्थ, रमा वल्लभदास, बाळकराम अशीं नांवें आढळतात.

२२५४] श्रीराम त्रिशतनाम स्तोत्र [१००

१० पृष्ठांची लहान पोथी एकेहाळी मठांतील

२२५५] एक लहान बाड [७५

सुमारें १० पृष्ठें हनुमत् अष्टोत्तरशत नामावळी, श्रीराम नामावळी रामदासकृत राम नामावळी. कांहीं सवाया असें हें बाड आहे.

२२५६] समर्थांची करुणाष्टकें (लहान बाड) [७५

सुमारें २५।३० पृष्ठें.

२२५७] सुभाषितादि जीर्ण बाडें २ [१२५

२२५८] मुक्तेश्वरी भारताचा कांहीं भाग [१५०
(जीर्ण बाड)

२२५९] समर्थ व नामदेवादि संतांचे अभंग [१००
(बाड)

२२६०] ज्योतिष विषयक बाड [७५
बाड लहान आहे. फळ ज्योतिषाचा विषय असून मधून मधून निरनिराळीं यंत्रे हि दिलीं आहेत.

२२६१] यंत्रांचें छोटें बाड [७५
निरनिराळे रोग जाण्यासाठीं यंत्रें आणि त्यांचीं चित्रें दिलीं आहेत.

२२६२] वासवदत्ता टीका पोथी फार जुनी [
संस्कृत

२२६३] शकुनाचें छोटें बाड [१००
प्रथम मोडींत कांहीं जमाखर्च वगैरे लिहिला आहे.

२२६४] फलज्योतिष, यंत्र व वैद्यक (बाड) [१००

२२६५] व्यंकटेश प्रार्थना शतक (बाड) [१००
प्रथम कांहीं पानांत जमाखर्च वगैरे मजकूर मोडींत लिहिला आहे. व्यंकटेश प्रार्थना शतक म्हणजे व्यंकटेश स्तोत्रच.

२२६६] गुरुगीता (बाड) [१००
" इतिश्री गुरुगीता [illegible] " असें शेवटीं म्हटलें आहे. तु हा ग्रंथ समर्थांचा असेल असे वाटत नाहीं.

२२६७] सर्व संग्राहक बाड [१५०

समर्थांचीं स्फुट प्रकरणें, ज्ञानदेव एकनाथ इत्यादींची कविता व पदपदांतरें पृष्ठें ४ ते ८८ मोठें बाड.

२२६८] बीड येथील गिरिधरांच्या स्फुट [२००
कवितेचें एक बाड

या बाडांत गिरिधरांचीं पुढील १४ प्रकरणें आहेत. गुरुमार्ग, शिष्य भावार्थकथन, गुरु आज्ञा कथन, गुरुरुप शिष्य शासन, गुरुदीक्षा, स्वामीदर्शन, देवदर्शन, रामरूप कथन, सीतारूप कथन, प्राणनाथ कथन, योगीराज कथन, दीक्षासंवाद कथन, सानुसंवाद. या प्रकरणांची " समर्थप्रताप " या ग्रंथांत ओळख करून दिली गेली आहे.

२२६९] औषधादि वही [३०

अगदीं अलीकडील. यांत निरनिराळ्या देवतांचे मंत्रहि आहेत.

२२७०] भीमरूपी स्तोत्रें वही [४०

२२७१] किरकोळ बाड [५०

यांत " येकामृत " रामदास वगैरेंचे अभंग दिसतात. हे " एकामृत " कोण ?

२२७२] पदपदांतरे आख्यानें इ. चें
अलीकडील बाड

२२७३] ईशादि शांकर भाष्यावर टिप्पणी [१००
(संस्कृत)

१३ पृष्ठांची पोथी अक्षर उत्तम आहे. " ईशा प्रभृति भाष्यस्य शांकरस्य परात्मनः । मंदोप कृतिसिध्यर्थं प्राणेतं टिप्पणं स्फुटं ॥१॥ " असा पोथीचा शेवट आहे.

२२७४] संख्या ७ पृष्ठें (किरकोळ) [५०

२२७५] रामायण उत्तरकांड २ अध्याय [७५

पहिल्या अध्यायाचीं ८ पृष्ठें दुसऱ्या अध्यायाचीं ९ पृष्ठें, " मति विवेक रघुनंदन " हें नांव पहिल्या अध्यायाच्या शेवटीं " म्हणे मति विवेकु नामा " हें दुसऱ्या अध्यायाच्या शेवटीं केवननाम आलेलें आहे. मति विवेक कोण ?

२२७६] लहान किरकोळ वही [७

तुकारामाचे हरिपाठाचे अभंग, नामदेवाचा खेळया, समर्थांचा एकाद दुसरा अभंग.

२२७७] अलीकडची वही [५०

१ दत्तकवच २ द्वादशाक्षर मंत्र, ३ दत्तात्रेय चतुर्विंशतिनाम स्तोत्र ४ दत्तात्रेय माला मंत्र ५ गुरुचरित्र न्यास अशी ही दत्तविषयक वही आहे.

२२७८] पांडुरंग माहात्म्य (त्रुटित) [७५

२२७९] बळि आख्यान (एक लहान वही) [५०

हें आख्यान अपूर्ण आहे. समजत नाहीं.

२२८०] किष्किंधाकांड समाप्तीचा अध्याय [१००

१ ते १० पृष्ठांची पोथी. हा एकनाथाच्या भावार्थ रामायणाचा भाग दिसतो.

२२८१ सुदाम चरित्राचें भेंडोळे [१००

या भेंडोळ्याचा कर्ता, शक, वगैरे कांहींच दिलेले नाहीं. कामदाकृत्तापासून सुरवात केली आहे.

२२८२] विविध माहितीचें मेंडोळें [१००

यांत पंचीकरणादि वेदांताची कांहीं माहिती शंकराचार्यांचें " वेदोनिषद पर्यायंत। " हें स्तोत्र, इत्यादि विविध संग्रह केलेला दिसतो मेंडोळे दोन्ही बाजूनीं लिहिलेलें आहे.

२२८३] भारताचा कांहीं भाग (त्रुटित) [१००

ओवीबद्ध भारताचा हा भाग कोणाचा ?

२२८४] दासोपंतांच्या उपनिषद्भाष्याच्या नकला [१०

नारायणोपनिषत् ९६ पृष्ठें. मुंडकोपनिषत १८९ पृष्ठें. अप्रकाशित पोथी जोगाईच्या अंब्याहून मागवून घेऊन गोपाळ रावजी गोगटे मुसाळकर यांनीं या नकला केलेल्या आहेत. दहा वर्षांपूर्वी या नकला केल्या आहेत.

२२८५] महाभारताची एक अपूर्व पोथी [२५०

(त्रुटित)

पोथी बरीच लांबरुंद आहे. पृष्ठें सुमारें ३०० आहेत पोथीचीं पानें पिवळ्या रंगाचीं रंगवलेलीं असून मध्यंतरी भरपूर जागा सोडलेली आहे. पोथीच्या चारी बाजूला सुंदर रंगीत नक्षी आणि चित्रें अतीच मनोहर आहेत. पोथी लिहिणार उत्कृष्ट चित्रकार होता यांत शंका नाहीं. वेलबुट्या, झाडें, फुलें, पानें, सर्वच बहारदार आहेत मधून मधून माणसें पशुपक्षी यांच्या ललित आकृती आणि रंग यांनीं चित्रकाराच्या कौतुकास्पद कारागिरीचें दर्शन होतें. हरिणें आणि मोर तर अगदीं हुबेहुब आणि नाजुक हाताने काढले आहेत. कोठें कोठें कृष्णलीळेचीं सुबक चित्रें काढलीं आहेत. कोठें तुळशीवृंदावनें, कोठें साधुसंत, कोठें गणपति, कोठें वटवृक्ष, कोठें वाघ, असें कोठवर वर्णन देणार ? नागाचीं चित्रें तर फारच प्रेक्षणीय आहेत. कोठें दशावताराचीं च चित्रें आहेत.

दुर्दैव आहे कीं, ही पोथी त्रुटित आणि जीर्ण शीर्ण स्वरूपात मिळाली आहे. लेखकाचा उद्योग उत्कृष्ट आहे. ही पोथी चोळ मार्गात मिळाली आहे लेखन शक अंदाजे २५० अथवा भारताचीं आणखी ८ पानें, निरूपणा पोथीचीं रंग व चित्रे नसलेलीं हि याच पोथीत ठेवली आहेत.

२२८६] विविध गठ्ठा [

नानासाहेब (शंकर श्रीकृष्ण देव) यांनीं १० वर्षे केलेल्या संशोधनानीं मिळालेला हा विविध गठ्ठा आहे. यांत १ ते ५ दप्तरें आहेत.

२२८७] चाफळ मठ गठ्ठा [

मुद्दाम हा गठ्ठा येथें अलग नोंदला आहे.

शुद्धिपत्रक

पान नं.	अंक	अशुद्ध	शुद्ध
५०२		कारंजे गठ	कारंजे मठ
५१४	२०२०	२०२०	२०३०
५१९	२०७४	पठण	पैठण
५३८	२१९०	दर्शक	दशक

चवथ्या खंडाची सूचि

